

UDL

NÚMERO 14 - MAIG - JUNY 1995 - PREU: 250 PTA.

C.P.
DURAN ESTRANY
LLUBI

ENHORABONA

SUBCAMPIONES!

CONSERVES

Rosselló

Tàperes - Olives - Bacallà - Vinagre - Olis

ROSSELLÓ MALLORCA:

CTRA. DE INCA A ARTÀ, KM. 9.
07430 LLUBÍ - MALLORCA
TELS. (971) 52 20 29 - 52 22 11
FAX. (971) 52 25 54

ROSSELLÓ SEVILLA:

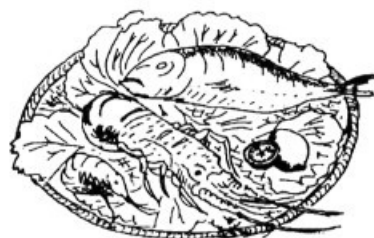
CTRA. SEVILLA A PUEBLA, KM. 10.
APARTADO DE CORREOS Nº 27
41100 CORIA DEL RIO - SEVILLA
TEL. (95) 477 08 88 • FAX. (95) 477 46 63

El **bar - restaurant del Poliesportiu** el ofereix
les seves tapes variades i els seus menús
econòmics, així com els seus exquisits plats
de peixeteria i carns a la carta

Bon Profit!

**Carretera d'Inca a Artà nº 125
LLUBÍ - MALLORCA**

TELF. 85 70 36

REVISTA BIMESTRAL DE LLUBÍ

EDITA:

Associació Cultural Udol
Dipòsit Legal: PM-253-1993

EQUIP DE REDACCIÓ:

Jaume Alomar Serra
Pere Calafat i Vich
Caterina Gelabert i Perelló
Biel Gelabert i Perelló
Esperança Llompart i Vanrell
Maria Antònia Molines i Ramis
Xisca Munar i Ferrer
Xesc Perelló i Felani
Pere Planes i Martorell

PORTADA:

Joan Pinya

FOTOGRAFIA:

Jaume Alomar Serra
Pere Planes i Martorell

PUBLICITAT:

Esperança Llompart i Vanrell
C/ Bernat Coll, núm. 2
Telèfon: 52 25 27

HAN COL·LABORAT:

Francesca Bergas i Torrens
Andreu Caballero i Romero
Guillem Crespí "Cremat"
Joan Galma Contestí
Antoni Gelabert i Perelló
Toni Gelabert i Perelló
Joves de Mallorca per la Llengua
Nicolau Pons i Llinàs
Tòfol Riera i Solé
Ricard Rodríguez González

ASSESSORAMENT LINGÜÍSTIC:

Sílvia Ribes i Nicolau

CORRESPONDÈNCIA:

Revista Udol
C/ Traginers, núm. 51
07430 - Llubí
Telèfon 52 23 12
Fax 52 21 14

IMPRIMEIX:

TIRRENA, S.A.
TEL: 55 52 12
C/ Pintor Joan Gris, n° 2
MANACOR

La necessitat de la depuració

Parlar de les aigües brutes a Llubí és parlar d'un tema d'urgència. L'actual sistema d'eliminació de les aigües residuals està totalment en desacord en les nostres necessitats i amb el nostre consum, l'aigua que feim servir a casa i que contaminam amb detergents, lleixius i tota casta de productes químics, l'abocam després al nostre subsòl. Els prop de 500 pous negres que hi ha a Llubí estan construïts perquè filtrin i aboquin tota aquesta aigua contaminada a davall nostre, si poguéssim fer un tall horitzontal del casc urbà se'ns llevaria la gana i la set de cop, això sense comptar que tota aquesta aigua va a parar a l'aqüífer que després feim servir per extreure l'aigua per al nostre consum. És per això que es fa necessari un reciclament d'aquesta aigua. L'Ajuntament de Llubí juntament amb quasi tots els ajuntaments de la mancomunitat han creat el consorci d'aigües que és l'òrgan que ha de vetllar pel subministrament i depuració de l'aigua corrent dels pobles. El consorci ha donat la concessió a una empresa que és l'encarregada de fer les obres i que durant vint-i-cinc anys serà l'encarregada de subministrar-nos l'aigua potable. Això ha comportat uns inicials avantatges: cada vivenda només ha de pagar 9.280 pta. com a dret d'acomesa, això comparat amb les contribucions especials que han hagut de pagar els veïnats d'altres pobles es converteix en una xifra insignificant, emperò el que no és al cap és a la coa, i l'empresa concessionària deu fer comptes guanyar diners, s'haurà de valorar en un futur el que hagués convingut més.

Aquesta ha estat la solució més còmoda per a l'ajuntament, emperò hem començat a patir les conseqüències d'unes obres molestes podent observar que a l'empresa tant li fan aquestes molèsties, no s'han pres cap casta de mides afectives per tal de minimitzar els transtorns d'aquestes obres.

Cal que els Ajuntaments i el consorci d'aigües vigilin de prop les obres i posin les normes adients perquè poguem gaudir d'un subministrament adequat i que les obres es realitzin amb màxima cura i pulcritud.

Cal també que s'incentivi l'estalvi d'aigua amb unes tarifes progressives que castigui al que consumeix amb excés, cal que tots facem un esforç per estalviar aigua, adequant de sistemes estalviadors als diferents elements de despesa, fent un ús més racional d'aquest líquid cada cop més escàs i més valuós.

Nota de la Redacció: Al número 12 (pàgs. 26 i 29) van sortir dos dibuixos i es va ometre la font i els seus autors. Els seus autors són Toni Gelabert i Pere Bru Serrano Torres i els dibuixos van ser extrets de la revista MIRAMAR de Valldemossa. Al Cèsar allò que és del Cèsar!.

Ajuda al Zaire

El denou de març unes 400 persones varen arribar fins l'Ermита per donar suport econòmic i moral a un projecte humanitari que l'organització Pobles Germans té previst dur a terme al poble de Kole (Zaire)

La jornada va començar amb una missa. Després una monja missionera que va estar durant trenta anys al Zaire va explicar la problemàtica d'aquest país i va criticar l'actual model de societat que malgrat els avenços tecnològics permet aquests desajustaments.

El professor de la UIB i poeta, Diego Sabiote, va recitar als assistents un poema del seu darrer llibre. Sabiote és una persona d'una gran sensibilitat envers la situació que pateix el tercer món. El seu llibre està a l'abast de tothom i els beneficis també es destinen a Pobles Germans.

El dinar consistia en una panada, un cocarroi i un tros de coca que un grup de llubiners i llubineres varen fer perquè amb el mòdic preu de mil pessetes es poguessin recaptar doblers.

El Zaire pateix les mateixes mancances que països com Rwanda, Uganda, Burundi, tristament també de primera actualitat, com poden ser manca d'aigua, fam, manca de medis en general, etc. A més a més suporta una dictadura militar i policial plena de corrupteles. Els funcionaris d'aquell país no cobren moltes vegades els salaris i s'inventen tota mena d'infraccions i multes per tal de poder satisfer les seves necessitats. Allà no cal preocupar-se de possibles lladres perquè no n'hi ha, s'ha invertit la moneda i la situació enlloc de millorar va de mal en pitjor.

JUM: plena sobirania dels Països Catalans

El dia vint-i-sis de març els Joves d'Unió Mallorquina (JUM) varen celebrar a Llubí el seu congrés extraordinari per a modificar els seus estatuts i reivindicar més protagonisme dins el partit. El compromís és, pels Joves d'Unió Mallorquina, el que cal per poder assolir els objectius que s'han marcat. El nacionalisme que defensen els JUM està fonamentat en la idea de mirar pel progrés del nostre país i per extensió dels altres països que formen la nostra nació. Aquest nacionalisme, sempre integrador dels nouvinguts es basa en tres eixos primordials: la llengua, l'economia i la identitat diferenciada.

Els JUM es defineixen com una organització política nacionalista, ecologista, democràtica, pacífica i pacifista, mallorquina, d'ideologia liberal, que té per objectiu fonamental la lluita per l'assoliment de la plena Sobirania dels Països Catalans. Defensen un model de creixement econòmic per a les Illes en el qual la conservació hi tenguí un lloc rellevant.

Els JUM fan palès el trencament de relacions amb les Nuevas Generaciones ja que els consideren "quelcom més semblant a una agència de col·locació o a un grup d'excursionistes amb vespa".

Na Margalida Miquel va ser elegida presidenta dels JUM i és l'alcaldeable d'UM a Llubí.

IV Setmana Cultural a l'Escola

El Col·legi Duran-Estrany ha clos la seva IV Setmana Cultural. Les activitats estaven adreçades als al·lots i estaven dividides per cicles. Les activitats consistien en tallers, audicions, excursions, jocs i tir de fona entre d'altres. En Damià Perelló amb una xerrada sobre l'aigua i en Biel Frontera amb el tir de fona varen ser els col·laboradors d'excepció.

Aquest tipus d'activitats són molt positives per als al·lots ja que els permet sortir de la rutina habitual de les classes i desenvolupar exercicis poc habituals i que haurien de tenir cada vegada una major presència en el món de l'ensenyament.

Sembra d'arbres al poliesportiu

Fa unes setmanes se sembraren pebreorters al poliesportiu per tal que fessin ombra. Els arbres en qüestió foren enclotats als aparcaments del recinte esportiu. Malauradament només dos dels pebreorters han arrelat. Però com que els arbres estaven assegurats es durà a terme una nova fase de replantació dels arbres morts.

Concerts de joves llubiners

La setmana abans de Pasqua els Shitonface varen oferir el millor del seu repertori al Pub Sis Caires, cançons pròpies i versions dels Sex Pistols i Zicatriz entre d'altres.

El vespre del dia de la Festa de l'Ermита en Sebastià des Molí (teclats) i n'Andreu des Trui (veu) varen interpretar diferents versions al Músic Bar Trui. A més del karaoke ara també s'hi comença a sentir música en directe.

SPAR

Fàbrica, 3 • 07430 • LLUBÍ

Més aigua: els polítics no fan cas als tècnics

5 d'abril

Unes tres-centes persones varen assistir a la reunió informativa organitzada per la Coordinadora en Defensa de les Aigües de sa Marineta. A les 21'30 h. es tenia previst fer una taula rodona amb els representants dels usuaris Damià Perelló, Antoni Rodríguez i Antoni Ginard i representants de l'administració Gabriel Cañellas, Bartomeu Reus, Gabriel Le-Senne i Antonio Martínez. A la vista que els representants de l'administració no es dignaren a comparèixer es va decidir fer una exposició tècnica i explicativa de la situació.

La no compareixença de Gabriel Cañellas i Bartomeu Reus és d'estranyar ja que el PP és un partit que té bastant acceptació dins Llubí. Si ens guiam pels resultats de les eleccions autonòmiques, europees i estatals, el PP ha tengut el suport de la majoria dels llubiners. Mirat d'una altra manera podria ser que amb la poca gent que va assistir a l'acte (si miram els pobles afectats la gent que va venir és molt poca), els llubiners, poblers i murers deven donar per sobreentès el seu suport a l'explotació de l'aigua, i pròximament es veurà d'una manera clara si això és cert o no.

El senyor Gabriel Cañellas va prometre que abans d'amollar l'aixeta dels pous tornaria donar explicacions sobre el tema de l'aigua. Nosaltres ja estam cansats de repetir-ho revista darrera revista, però no ens cansarem. Les promeses que fan els polítics a les eleccions ja és normal que no es compleixin però una cosa tan senzilla com venir a donar una explicació no es comprèn. Tal vegada el President de la CAIB va pensar que a Llubí érem uns ingenus i que amb la promesa que tornaria ja ens donaríem per satisfets i ens podríem anar a jeure tranquils però som molts els que ens en recordam de la seva promesa.

Els representants dels usuaris varen explicar la situació de l'aqüífer Llubí-Muro. Dues setmanes abans d'aquesta reunió el tècnic de la Junta d'Aigües, Alfredo Baron, ja va fer un informe demanant que es paralitzàs l'extracció d'aigua. El motiu

El poble respón

era perquè s'havia arribat al nivell establert per a l'aturada. Els tres representants dels usuaris també demanaren que s'aturàs l'extracció. Per por a les pressions del poble es va decidir extreure la meitat d'aigua, la decisió política no s'ajustava a les exigències tècniques.

Els polítics es varen comprometre a només regir-se per motius tècnics; això era abans de les eleccions i Palma i Calvià havien de menester aigua. Ara un any més tard els mateixos polítics no volen deixar sense aigua als possibles votants, tornam estar en temps d'eleccions. De seguir així l'aigua marina s'introduirà dins la conca i es produirà un nou delictes ecològic amb els responsables a la vista de qualsevol persona amb un mínim de sentit comú.

El cinc de març era un temps oportú per aturar perquè el nivell de l'aigua es trobava a la mateixa altura que l'any passat en el juny però ara ens trobam al mes d'abril. Cal afegir que un any enrera s'havia començat a treure aigua pel febrer però enguany ja duim des de l'octubre i d'aquest pas tendrem aigua salada ben aviat.

Després de l'exposició dels tècnics va venir el torn de les preguntes. La majoria dels assistents varen decidir adoptar mesures més dràstiques i preparar una mobilització amb trac-

Viatges Ciutat S.L.
C. I. BAL 335

Carretera Valldemossa, 8
Tels.: (971) 75 2 21 - 75 06 11
Fax: (971) 29 30 05
07010 Palma de Mallorca

RESERVA DE BITLLETS AVIÓ, VAIXELL
RESERVA D'HOTELS, VIATGE DE NOCES

tors. Aleshores va quedar convocada una altra reunió pel divendres 7 a les 21'30 per decidir quan i com es realitzaria l'acte contra el transvasament. Els poblers i murers presents també es varen comprometre a venir i avisar els seus veïns per fer més pinya.

7 d'abril

Una centena de persones es reuní a la Casa de Cultura amb l'únic objectiu de preparar una manifestació a una possible acció pacífica de protesta vers el transvasament. Per aquest dia es convocà als pagesos de Sa Pobla i Muro, que encara que no vingueren en massa, sí que assistí una petita representació de cada poble.

En Damià Perelló aclarí diversos punts i llavors es passà la paraula a en Toni de Ses Planes i a en Toni Contestí que s'encarregaren d'animar la gent i posar la data de la moguda pacífica. Finalment s'acordà la concentració pel dia 8 a les 10 h a la plaça de la Carretera.

8 d'abril

La concentració per a la manifestació va ser a l'hora acordada el dia anterior. Els poblers i els murers no varen fer acte de presència i tan sols varen comparèixer cinc tractors i un dumper. Abans de partir cap a son Sitges una parella de la guàrdia civil va informar que l'extracció s'havia aturat a les vuit i mitja. En Damià Perelló, en Jaume Alomar i en Toni Perelló com a representants de la Coordinadora es varen desplaçar fins als pous per confirmar-ho, cosa que així va ser. Llavors varen informar als assistents sobre l'aturada però així i tot es va decidir que es faria una concentració i una berenada davant l'estació de bombeig. Després de berenar els assistents varen continuar la protesta fent una volta per tot el poble. La caravana fins i tot es va aturar al camp de ses comes on varen animar l'equip de la Penya. Durant el recorregut per dins el poble es varen sentir alguns xiulets davant les cases de persones afins al PP. Per ara des de Llubí no corre aigua cap a la Badia de Palma però ha tornat ser la força popular la que ha hagut de doblegar la ineficàcia dels nostres representants. Tan sols fan promeses en temps d'eleccions i més endavant no les compleixen.

Els poblers i murers ens hauran de respectar com a una mare. Els estam treient les castanyes del foc.

15 d'abril

A la Badia de Palma es tuden 30.000 metres cúbics d'aigua perquè tenien gust a disolvent. Es varen gastar 1.500 milions en estructures però la ineficàcia dels nostres governants una vegada més s'ha reflectit en els resultats. Molts cops no tenen doblers per a coses importants i deixen perdre 8 milions de pessetes que costa aquest primer lliurament. La frissor de sortir a la "foto" va produir que l'Ebre desembocàs per primera vegada dins la Badia de Palma i no dins les canonades de Ciutat. No s'hi valen excuses de cap tipus perquè en política hidràulica en fan una rera l'altre. Llavors surten escopeters per tot arreu.

Si és cert el que va venir a dir el Sr. Reus, els enginyers han de ser els responsables perquè en aquest país pareix que ningú vol assumir la seva culpa. La firma dels tècnics ha d'avaluar la planificació i la feina ben fetes i l'operació vaixell per ara ja ha fallat una vegada. No es poden passar la pilota de la responsabilitat els uns als altres.

Sopar d'acomiat dels cursets

El dimecres 26 d'abril es donaren per finalitzats els cursets amb un sopar al nou local de l'Ajuntament. L'artífex de l'àpat va ser en Rafel Rosselló "Busquet" (professor del curset de cuina) ajudat pel alguns voluntaris que l'aidaren amb la preparació i a posar taula. Els entrants foren musclos farcits, gambes i llomillo amb salsa. El segon plat es formà per llenguado farcit de gambes amb guarnició de patates i verdures bollides. El postre va ser gelat d'ametlla amb ensaïmada. Totes aquestes menjues es regaren amb vi i xampany i es finalitzà amb un cafet i licor. Els assistents, uns cent-vint, havien de portar els seus plats i coberts.

Un cop sopat es donà pas a l'entrega dels diplomes als alumnes. Encara que es fes el sopar aquest dia alguns dels cursets programats per la temporada no han finalitzat encara.

Batle i el Regidor de Cultura amb els professors dels cursets

De falles no sols n'hi hagué a València

També a Llubí poguérem fardejar del Ninot. Sols n'hi va haver un per això, però com es diu popularment més val un que res. Els autors varen ser els veïns romiols. L'any passat ja se'n confeccionà una que al·legoritzava el transvasament de l'aigua cap a Palma. La inspiració d'enguany fou la polèmica del dipòsit de la plaça de s'Arraval. No es conformaren amb la crema sinó que tots els veïnats de Son Ramis es reuniren per sopar plegats en una llarguíssima taula preparada per a una centena de comensals.

Alguns dels organitzadors de la festa han pensat en formar una associació cultural de Son Ramis i revifar la festa pels carrers més antics del poble. Per ventura la marginació que es sent podrà alliberar-se de tot comentari.

NOU POU

POLLASTRES, DESFET DE POLLASTRE,
GALLINES, CONILLS, OUS

DISTRIBUIDORS:
GERMANS PERELLÓ S.A.

C/. CARDENAL CISNEROS,65 • TEL. 88 10 32 • INCA

Jaume Vallespir Coll

N.I.F. : 18232217W
Sa Carretera, 86 • 07430 • Llubí (Balears)
Tel. 52 22 43

Registre Civil de Llubí

Llubí, 28 d'abril de 1995

NAIXEMENTS:

- Cristina Sánchez Escanellas, dia 3 d'abril de 1995
- Bernat Martorell Ramis, dia 3 d'abril de 1995.
- Guillem Seguí Llabrés, dia 12 d'abril de 1995
- Franz Kleinschmidt Wilke, dia 17 d'abril de 1995
- Miquel Ramis Mestre, dia 21 d'abril de 1995.

MATRIMONIS:

- Damià Perelló Oliver amb Catalina Tenerife Alomar, dia 1 d'abril de 1995
- Miquel Guardiola Capó amb Joana Perelló Bennàsar, dia 22 d'abril de 1995.
- Antoni Carrió Gelabert amb Francisca Buades Serra, dia 8 d'abril de 1995, casats a Sa Pobla.

DEFUNCIONS:

- Maria Sabater Mulet, dia 15 de març de 1995.
- Guillermo Bergas Ramis, dia 5 d'abril de 1995
- Jaime Vallespir Llabrés, dia 23 d'abril de 1995.
- Melchor Mut Andreu, dia 7 de març de 1995.
- Maria Gelabert Ramis, dia 5 d'abril de 1995.

La festa de l'ermita

A les 15'00 hores va tenir lloc a sa Rota la tirada al plat per als socis de la Societat de Caçadors. La classificació dels tiradors va ser la següent:

- Primer classificat: Cristòfol Rosselló de can Troquet
- Segon classificat: Miquel Cladera de can Suau.
- Tercer classificat: Rafel Gelabert.

Classificació de la Pull (participació lliure):

- Primer classificat: Paco Rosselló de ca na Tòfola.
- Segon classificat: Rafel Gelabert.
- Tercer classificat: Salvador Gamundí.

A les set del capvespre el regidor de Cultura acompanyat per alguns companys del consistori varen inaugurar l'exposició de Fotografies Antigues de "Tomàs Montserrat (1873-1944). Retratista d'un poble". Tomàs Montserrat va néixer a Lluçmajor, l'any 1898 va ser ordenat capellà i a més es va dedicar a l'ensenyança i a la fotografia. Aquestes fotografies que s'exposen a Llubí daten del període comprès entre el 1900 i el 1925.

Tot el dilluns de Pasqua els quintos i quintes s'afanyaren a organitzar les preparatius per a la revetla de la Festa de l'Ermita. A les 8'30 hi va haver l'encesa del fogueró. L'Ajuntament convidava a una torrada de botifarró i llançonissa i el servei de begudes anava a càrrec dels quintos.

El primer grup que va amenitzar la festa fou Aria, música de ball d'aferat per als més majors i els més balladors. Més tard foren els grups contractats pels quintos els que tengueren la paraula.

Els Shitonface per problemes tècnics no varen poder actuar. Després de les actuacions musicals la festa va seguir fins l'alba, com així ha de ser. Aquest dia són molts els que no toquen llit per anar a dormir.

Aquesta nit l'únic negatiu que va succeir varen ser una sèrie d'enfrontaments entre llubiners i poblers. Alguns poblers varen acabar a Son Dureta.

A les deu del matí del dimarts hi va haver la concentració a la Plaça de l'Església per pujar a peu fins a l'Ermita. Mitja hora després el recentment ordenat capellà, Pere Oli-

ver i Vives, predicà l'ofici en honor al Sant Crist del Remei i es cantaren els Goigs.

Els monitors del Club d'Esplai es Turó un any més foren els encarregats del concurs de dibuix per als més joves. Hi va haver una bona participació i uns dibuixos ben "guapos". El dibuix del guanyador del concurs servirà de portada per al programa de festes de l'any que ve.

Les paelles foren el plat preferit de la Pancaritat llubinerà, també hi havia altres menjars que varen ser el delit dels comensals. L'Ajuntament oferia vi, cava i ensaïmades als grups. La dinada més multitudinària era la dels Pubs: el Sis Caires i el Garbell convidaren a tots els seus clients i amics. Varen ser un centenar de persones que varen poder gaudir de l'arròs brut cuinat per en Rafel Busquets.

A partir de les desset hores va venir l'hora del pal ensaïmat, que va tenir com a protagonistes els germans Menescal. I una estona després el ball de bot i les cançons populars varen enfil·lar l'acomiat de la Festa de l'Ermita d'enguany. Malgrat les poques hores dormides molts de joves varen gosar sortir enmig de la rotlada i suor una estona de bon gust.

La Coordinadora en Defensa de les Aigües de sa Mariona va fer el lliurament del Premi Alzina concedit pel GOB al poble de Llubí i com a punt i final es varen lliurar els premis als participants de la diada.

A les 21'30, ja fora de l'Ermita, va tenir lloc al Casal de Cultura la presentació del llibre **Jaume Ferrà Cifre. Teatre Popular dels anys trenta**. "La presentació va anar a càrrec del Regidor de Cultura, Biel Alomar, i de l'autora, Joana M. Ferrà Cantera que és filla de l'autor dels monòlegs i sainets. Na Caterina Gelabert també es va afegir a l'acte i va interpretar un diàleg llegit de l'autor llubiner. El llibre està editat conjuntament pels ajuntaments de Llubí i Inca. A la presentació hi assistí el mateix Jaume Ferrà i la seva dona.

FORN

Especialitat en: *tartes de boda, comunions, batiments... ensaïmades i gran assortiment en pastisseria*

Creu, 48 - Tel. 52 20 66/67 - Llubí

FUSTERIA
RAFAEL MUNAR

PORTES, PESIANES, MOBLES DE CUINA,
ESTANTERIES, **TOT EN FUSTA**
ESPECIALITAT EN VIDRIERES CORREDERES
HERMÈTIQUES HERRATGES ALEMANYS

Roca Llisa • Tel. 52 21 35 • Llubí

IV Diades culturals i festa del llibre

CINEFORUM

El dia 21 al Casal de Cultura es va projectar la pel·lícula "Tomàquets Verds Fregits". És una pel·lícula que dóna molts arguments per a fer un cinefòrum però a la projecció organitzada per la Fundació la Caixa a causa de l'assistència majoritària d'un públic molt jove no es va poder discutir sobre les diverses temàtiques que es tracten. És una cinta molt bona i que des d'aquí recomanem que la vegeu. Si la mirau atentament i reflexionant sobre els distints aspectes que s'hi reflecteixen encara vos agradarà més.

CORRELENGUA

La Flama: un símbol de la nostra llengua i cultura. La flama de la llengua començà el seu recorregut a Ciutat per acabar encenent la flama definitiva a Lluc. En el seu recorregut per vint-i-cinc pobles de Mallorca va passar el dissabte de sant Jordi per Llubí. La Plataforma de Joves per la Llengua va organitzar aquest singular acte. Els llubiners portadors de la flama de la llengua foren:

Biel Alomar Ramis, Pere Bergas Torrens, Damià Perelló i Fiol, Jaume Alomar Serra, Francesca Bergas Torrens, Antònia Bergas Torrens, Bel Bergas Torrens, Maria Huguet, Toni Gelabert i Perelló, Sílvia Ribes i Nicolau, Joan Florit Planes, Miquel Florit Planes, Toni Alomar Torrens, Nadal Alomar Torrens, Guillem Alomar Torrens, Magdalena Oliver Llompart, Pere Planes i Martorell, Margalida Miquel Perelló, Joana Miquel Perelló, Esperança Llompart i Vanrell, Miquel Cladera Ramis, Joan Planes Ferragut, Margalida Bauçà Gelabert, Esperança Cladera Guardiola, Maria Rosa Serra.

A més d'altres que donaren el seu suport comprant camisetes i aplaudint i donant suport el pas de la torxa com espectadors.

Aquest dia en Miquel Guardiola Capó i na Joana Perelló Bennàssar es casaven i també varen voler ser protagonistes d'aquest dia tan especial per a ells i per a la nostra llengua catalana portant la flama.

Després de que la Torxa s'allunyàs cap a Muro el Grup Cucorba va actuar a la Plaça de la Carretera per als al.lots i al.lotes. No cal parlar sobre la professionalitat d'aquest grup, i és que ja són molts anys damunt un escenari.

MANIFEST DEL CORRELENGUA

Avui Llubí rep la flama de la Llengua i amb ella un missatge solidari de compromís amb la defensa i la promoció de la llengua pròpia de Mallorca, la llengua catalana.

Durant més de vuit segles, els mallorquins ens hem mantengut fidels a la nostra llengua. Però avui, ara i aquí, ens cal un nou i renovat esperit per continuar "essent qui som", si volem que la llengua catalana recuperi i ocupi el lloc que li pertoca, si volem que els nostres fills i filles juguin, estudiïn, s'enamorin i visquin en la llengua de Ramon Llull, Ausiàs March, Mossèn Alcover, Costa i Llobera, Salvador Espriu, Josep M. Llompart, Guillem d'Efak...

La llengua dels mallorquins es troba en un veritable estat d'emergència i la substitució lingüística augmenta dia a dia: la nostra llengua està en perill. És per això que els Joves de Mallorca per la Llengua ens sumam a totes les entitats i col·lectius que ja formen part del moviment "ACCIÓ PER

Els correllengua

CONSTRUIR UN PAÍS" i, amb aquesta iniciativa, ens adreçam a tota la societat mallorquina perquè entre tots reaccionem i passem a l'acció de manera decidida, conscient i constructiva per fer passes en la recuperació de l'ús públic del nostre idioma.

Ens adreçam a totes les institucions públiques, i molt concretament a l'Ajuntament de Llubí, a qui recordam el deure estatutari que els obliga a protegir la llengua catalana, i exigim el compliment de la Llei de normalització lingüística, incomplida per pràcticament els mateixos que l'aproven, facilitant l'aprenentatge de la llengua, animant a la població a usar-la, fent una oferta cultural i de lleure en la nostra llengua, donant suport a totes les activitats que tinguin per objectiu la normalització lingüística...

Reclamam poder viure en una Mallorca normal, amb uns governants que donin exemple i que parlin sempre la llengua dels mallorquins, amb unes institucions que s'adrecin als ciutadans en la llengua pròpia de Mallorca, perquè, si no és així, aquests no es comportarien com els nostres governants ni aquestes es comportarien com les nostres institucions.

Ens adreçam a tothom perquè faci pública manifestació de la seva preocupació pel futur de la llengua i es mobilitzi a favor d'activitats i iniciatives que intentin paliar la situació actual.

Demanam a tots els habitants residents a Mallorca, sigui quin sigui el seu lloc d'origen, que se sumin a aquesta tasca, que és de tots sense excepció.

Aquests dies la Flama de la Llengua travessarà Mallorca i, entre tots, aconseguirem que arribi a Lluc, el cor de l'illa.

Només esperam que el seu esperit prengui en el cor de tots els mallorquins, els que la duuguin i els que la vegin passar, perquè ningú quedi *mans plegades*, perquè pensin que entre tots podem aconseguir que l'ús de la llengua esdevengui normal.

Desitjam que cada mallorquí i mallorquina assumeixi el compromís que té cap al país i, com a prova de l'estimació que tots tenim cap a la nostra llengua, la usem i defensem sempre, exigint a les institucions un comportament exemplar i donant, nosaltres mateixos, exemple.

I no ens aturarem: Entre tots, de mà en mà, amb la cadena humana més gran de la història de Mallorca com a símbol d'unió, de força i de confiança en nosaltres mateixos com a poble, farem arribar a la màxima institució autònoma aquest missatge de compromís.

La pròxima cita serà dia 6 de maig, dissabte. Tots hem d'anar a Palma, a celebrar una Gran Diada Popular per la Llengua, la Cultura i la Identitat del nostre país!

El casc antic de Llubí és considerat àrea de rehabilitació protegida

Dins un ambient totalment preelectoral tant dins l'àmbit local com dins l'àmbit autonòmic, en que la "guerra de l'aigua" encara continua -tractors, manifestacions, declaracions de tota mena, aigua amb gust de pintura, vaixells mitjos d'aigua per la foto, etc. etc.- i en què paradoxalment un partit polític format per llubiners i llubineres defensen els interessos dels partits que intenten expoliar, robar, destruir un dels únics recursos de què disposa la part forana de Mallorca i més concretament de Llubí, és a dir, una història que pareix extreta d'un còmic.

Però malgrat totes aquestes històries l'aire que es respira dins el nostre Ajuntament és de total tranquil·litat, esperem que així sigui per molt de temps. Els punts més importants que es varen acordar en els plens dels mesos de febrer, març i abril són:

* Aprovació de la sol·licitud per delegar competències sobre infraccions de trànsit a la Delegació del Govern:

El Cap-Coordinador dels Auxiliars de Policia local, Antoni Servera, va demanar que davant la problemàtica per la tramitació i cobrament de denúncies per infraccions de trànsit se sol·licitàs a la Delegació del Govern que assumeixi la competència que té atribuïda el sr. Batle per les infraccions a la Llei sobre Trànsit, Circulació de Vehicles a motor i Seguretat Vial, comeses a les vies urbanes d'aquesta localitat.

*Aprovació del Pressupost Municipal per a 1995.

Per unanimitat es va aprovar el total del pressupost municipal per a l'exercici de 1995 puja a 74.500.000 pta.

*Moció del Grup Municipal PSM-NM sobre la reforma de la Llei electoral.

Aquesta reforma pretén elevar el 5 % el mínim dels vots emesos per obtenir representació al Parlament de les Illes Balears.

Incrementar el percentatge de vots necessaris per entrar en el repartiment d'escons al Parlament Balear suposa una reducció de les garanties democràtiques, sense cap raó que la justifiqui, perquè el Parlament ha de ser la representació democràtica del major nombre de ciutadans i s'ha de garantir sempre el dret de representació de les minories.

També hem de tenir en compte, que la presència a les institucions de les minories polítiques és un fet positiu, que n'augmenta la representativitat i n'afavoreix la democràcia i el plu-

ralisme. Aquesta moció va ser aprovada per majoria (5 vots a favor i 2 en contra).

*Declaració d'àrea de rehabilitació del casc antic de Llubí i l'empar del R.D. 726/1993, de 14 de maig, pel qual es regula el finançament d'actuacions protegibles en matèria de rehabilitació d'immobles.

Per unanimitat es va acordar sol·licitar a la Conselleria d'Obres Públiques i Ordenació del Territori, que el casc antic de Llubí, sigui inclòs com "Àrea de Rehabilitació Protegida".

Les Normes Subsidiàries de Llubí entenen com a casc antic la zona situada entre el carrer de la Roca Llisa i el carrer Jaume I, més concretament son Ramis i sa Plaça.

Jaume Alomar Serra.

Darreres notícies sobre el clavegueram

Durant la segona setmana d'abril les màquines del clavegueram varen desaparèixer de Llubí, i és que el nou tram de l'autopista s'havia d'inaugurar abans de les eleccions i s'havien de menester els màxims reforços possibles. Mentres, les obres estaven aturades a Llubí el dia 28 d'abril ja es va produir la primera esclatada d'una canonada. La malaurada va ser a la Plaça de l'Església.

Al nou Casal Social també anaven manats desfets per a la inauguració. En temps d'eleccions el percentatge de noves obres finalitzades i inaugurades (mai falta la "foto" es dispara fins a nivells desorbitats.

Informació: Caterina i Biel Gelabert i Perelló

Pub

6 caires i 3 roperos

Doctor Fleming, 1 • Tel. 52 25 40 • Llubí

FUSTERIA BAUZÀ - PERELLÓ

Mobles de cuina, mobles a mida,
fusteria en general

Sa Carretera, 73 • Tel. 52 24 33 • LLUBÍ

Jaume Ferrà Cifre, "La Gioconda"

Nasqué a Llubí el 19 de setembre. Fill d'Antoni Ferrà Ramis, que provenia d'una família de licorers i representants, i de na Catalina Cifre Moragues, que era natural de Pollença. Fou el major de dos germans; fins a la primera comunió anà a costura amb el mestre Joan Vidal Vaquer, quan es translladaren a viure a Pollença, degut que el seu pare hagués d'emigrar per un període de 2 anys a Argentina, treballa amb els seus cunyats que tenien un forn. A Pollença fou el primer de la classe, en Jaume s'aficionà a la pintura, al teatre i al món de les curses de braus.

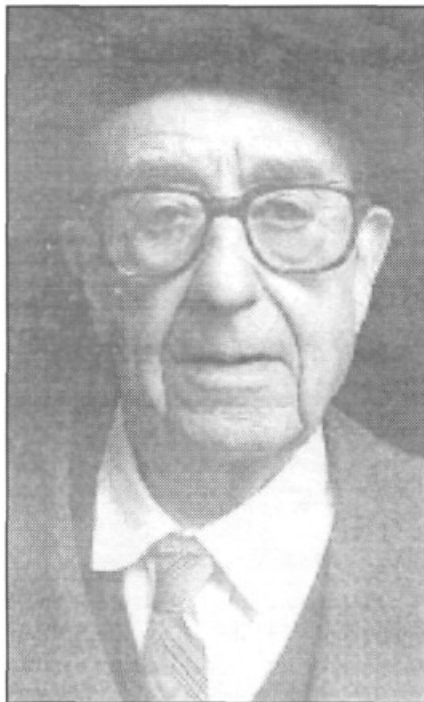
La família tornà a Llubí quan el seu pare tornà d'Argentina i volgueren que el seu fill tingués més estudis i l'enviaren a Palma, tenia 14 anys. El mestre era el mateix de la seva infantesa, Juan Vidal. L'escola era un antic teatre, en la qual els camerins servien d'habitacions. Quatre eren els que provenien de Llubí amb un d'ells en Rafel Vilà reprengueren una amistat que va perdurar tota la vida.

Quan tenia 16 anys tornà a Llubí on, a més de treballar en el negoci familiar, entrà d'escrivent a la casa de ca'n Pere Jaume.

El seu pare era un avançat del seu temps, ell portava al teatre i a qualsevol esdeveniment important.

La seva vena pictòria, que encara exerceix, va fer que conegués en Sorolla, Anglada Camarassa i també en Dionís que li va fer un retrat el qual encara conserva.

L'any 1933 ell i en Miquel Pujol crearen una petita companyia de teatre. A més de ser actor redactava els manuscrits de les obres que representaven. Mantenien relacions amb les companyies de Siñeu, Búger i Campanet. La companyia

s'anomenava "La Gioconda"

El 1934 fou any de triomf, comptava amb grans artistes, tots homes, les dones no actuaven, però sí que hi aportaven el seu suport. L'estrena més sonada fou l'obra de Tomàs Moro on en Jaume feia de Rei.

La propaganda de les actuacions de la companyia la Gioconda, la feien a consciència, penjaven cartells petits i grans als punts més importants de Llubí.

Es desplaçaven tots a Palma per triar el vestuari on podien llogar de tot. La companyia va actuar durant tres temporades, la guerra la va desfer.

En Jaume fou col·laborador de la revista "Foch y Fum", entrà en contacte amb la revista gràcies al seu pare que te-

nia amistat amb la direcció, degut que posava propaganda de RON ORO.

La correspondència és una altra de les grans aficions que ha recreat tota la vida, lletra feta amb molta cura, dibuixos i textos d'estil elaborat.

En plena guerra civil l'enviaren a la península, ja que sabia escriure estava a les oficines.

A Valladolid fou on conegué la seva dona, quan festejaven i tenien un moment anaven amb ella a ballar, al teatre, al cinema, a passejar, a prendre un cafè... li feia dibuixos, poesies i després cartes.

Quan acaba la guerra torna cap a Mallorca on troba la seva família, però els nacionals havien empresonat al seu pare. L'any 1939 va anar a Valladolid a demanar la mà de la seva estimada i el 1941 es casaren; la parella lloga els baixos de les cases de son Vivot, en Jaume pintava i escrivia.

L'any 1942-43 va pintar Sant Miquel, quadre que estava a s'ermite de Llubí.

El 1944 neix la seva primera filla amb el nom de Catalina, el 1948 traslladen el negoci a Inca, el 1952 establerts a Inca, neix la segona filla.

El 1958-59 va preparar una exposició de pintura al bar Ferrà, al carrer major d'Inca.

El seus escrits posteriors al 1941 eren cartes, poesies, gloses i quaderns de viatges.

Un dels seus somnis era anar a París, una de les capitals de l'art i aquesta promesa es va complir.

-Quins records té de la seva infantesa a Llubí? I de la gent que l'envoltava?

-El record que tenc és basant trist, és

**"SA
NOS
TRA"**

CAIXA DE BALEARS

Construccions

Vicenç Bergas

**Carrer Roca Llisa, 67
Tel. 52 21 04**

la mort de la meua germaneta. Ma mare era pollencina i venien a Pollença quan el carro va trabucar i les dues caigueren i la petita morí. Fou molt trist per la família.

L'altre record és que jugava molt amb els amics al carrer on tenia la fàbrica el meu padrí, que llavors es deia el carrer del Sol. El padrí fou el primer que em regalà un diccionari, vaig estar molt content, encara el guard.

La gent, bona gent, vaig tenir grans amics amb els quals l'amistat ha perdurat sempre.

-Com reaccionà quan s'hagueren de desplaçar a Pollença?

-Ah! molt bé, jo tenia molts d'amics allà, ja que la meua mare com he dit era de Pollença i hi anàvem bastant.

-Què significa per vostè l'haver pogut estudiar en un temps tan difícils com els d'aleshores?

-El temps que vaig estar a Pollença vaig arribar a ser el primer de la classe i quan vaig tornar a Llubí el meu pare m'envià a Palma. Allà em vaig espantar un poc perquè hi havia un mestre terrible, en Joan Vidal, que havia tengut quan era petit. No és que fos dolent, però era una persona molt recta, també m'enyorava molt i després d'uns anys vaig decidir tornar a Llubí.

A Palma hi havia altres al.lots de Llubí, amb en Rafel Vila férem una amistat que conservàrem fins que desgraciadament morí.

-En la seva vessant pictòrica, després d'haver conegut pintors tan importants com Anglada, Dionís i Sorolla, quin és el millor record que guarda de l'amisat i del seu mode de vida?

-Sempre em va agradar pintar, tots els quadres que tenc aquí, són pintats meus.

Tenc una cosa molt curiosa, que record de la meua infantesa. Quan estava al bar Ferrà passava moltes hores allà i sempre en fixava amb les cares de les

persones, les que me pareixen d'allò més interessants les dibuixava, era un entreteniment que encara faig servir.

A Pollença tenia un conegut pintor, en Dionís, que em a fer un retrat que guardo amb més gran estimació.

El tipus de pintura que m'agrada és aquella que es veu. Agafar paper, pinzells, la delicadesa de les mans i la mirada que es perd entre les muntanyes, el mar, el sol, les flors... i tria el millor del que veu per pintar-ho.

-Com a sortir la iniciativa de crear una companyia de teatre?

-A Llubí va haver una companyia de teatre creada pel rector; aquesta companyia es va desfer, es veu que la gent enyorava el teatre, i un parell d'amics que havien fet teatre i d'altres que els feia ganes, decidiren montar la companyia.

-I el nom?

-El nom fou idea meua, pensant, pensant em vingué a la memòria el quadre

de la "Gioconda" i així sorgí el nom.

-Per què no actuaven les dones?

-Les dones eren molt males de trobar en aquell temps, però la seva presència en el teatre, mirant i aplaudint, per nosaltres era molt important.

-Quina obra recorda amb més enyorança?

-Tomàs Mora, era una obra on jo feia de rei, encara record unes frases que vaig dir: "A la fi he aconseguit satisfer el meu desig, divorciar-me de na Catalina i he pres per esposa la meua estimada Aina, flor de bellesa i hermosura".

-Què era el que més el gratificava de fer teatre?

-El trull, el trull que dúiem tots i anar a Palma a cercar els vestits, muntar l'escenari, els assajos, nervis, emocions...

-No vos demanam el vot, vos demanam que aneu al teatre" Aquest "espot" va tenir un gran èxit, com sorgí la idea?

-No es pot explicar, en venien aquestes frases al cap i decidírem fer-les servir com "espot", i així molts d'altres.

-Què significà per vostè la Guerra Civil?

-Un desastre, la "Gioconda" es va desfer, però després d'uns anys tornà a reprendre la tasca. Jo ja no hi participava, per la feina l'al.lota, etc.

-Parli'ns un poc de "El Ventorri-lló"

-El "Ventorri-lló" havia estat una païssa i estava dins el Bar Ferrà, al fons. Era una espècie d'amagatall, berenàvem fent tertúlies intel.lectuals.

-Vostè també col.laborà a la revista Foch y Fum. Quin tipus de col.laboracions feia?

-Més que res feia de secretari, qualque escrit, però els que escrivien era en Toni "Xato", i en Biel "Menut".

-Què significà per vostè deixar Llubí?

-Em va sebre greu, però m'he acos-

DROGUERIA

CAN PORRET

DOCTOR FLEMING N° 6
TELÈFON 52 21 92. LLUBÍ

Restauració d'antiguitats i mobles d'època

Bartolomé Palmer Bonnín

Mestre Restaurador

Carrer de la Carretera, 73
Tel. 52 24 33

Particular: Creu, 50

tumat a Inca.

-Quin és el somni de la seva vida?

-Sempre he desitjat fer feina, entretenir-me i llegir molts de llibres. Però un era, anar a París però ja s'ha compost

gràcies a les seves famílies. Em vaig emocionar molt, i va venir en molts de papers pintats, de tot el que vaig veure.

-Per què sempre ha escrit en català?

-Perquè pensava en català i escrivia en català; no sabia donar-te una explicació concreta.

-Vol afegir qualche cosa més?

-Que estic molt content de què m'hagin escrit el llibre, em vaig emocionar molt.

M'agradaria fer una glosa per vosaltres:

Han vengut unes jovenetes
per fer-me una entrevista
i jo he perdut la pista
per contar-los moltes cosetes.

Uns dels espots que posaven el temps del seu padrí quan tenia la fàbrica de licors:

SES MASCARAS QUE VAN A BALLÀ BEUEN RON ORO D'EN FERRÀ:

Arribant es Carnaval
sa gent ja va bullanguera
tant si té com no ballera
y es cosa molt natural
que entre ball i altre ballet

sovint RON ORO sol beure.

Inclús si no sap ballà
sa famella desfrassada
si d'ORO l'heu abaurada
falaguera botar
y tots es punts marcarà.

Es carnaval se va fer
perque es pugan devertí
y amb RON ORO de Llubí
poren encaletir-sé.

Convidada sa mascareta
sa qual brinda entusiasmada
canta, balla, riu y corre,
bota, brinca y s'aferria
y si ella no es muda, xerra
però mes que una cotorra.

Chotis, polkes y valsets
tots es balls van de primera
si sa gent que du ballera
procura pegà glopets
d'es licors que fa en Ferrà.

Xesca Munar i Ferrer

ES NECESSITA ADJUNT A DIRECCIÓ

Que pugui capacitar-se per a Direcció en uns tres anys.

* Aptituds per a comprensió i memorització de característiques de diversa maquinària Agrícola i d'Obres públiques.

Bona sociabilitat i eficàcia dialèctica per donar rematada a operacions de venda.

Bon tracte amb el personal i habilitat per treballar en equip.

Agilitat per a la logística d'importació respecte a Subministradors i Transportistes.

Anglès elemental parlat i desitjable també escrit (garantitzam negociació confidencial).

Envii currículum preferiblement manuscrit, en sobre «Reservat a Direcció» tancat dins un altre sobre).

OSCA MAQUINARIA S.A.

Gremi Teixidors, 35 - 07009 Palma de Mallorca

BAR BRISAS

Plaça de sa carretera - LLUBÍ

CONSTRUCCIONES DARDER

**Sa Carretera nº 46, 1er
Tel. 52 23 16 • LLUBÍ**

Pols i més pols... i a l'estiu canyes fredes

Després d'haver entrevistat a tot un seguit d'agrupacions culturals de Llubí hem decidit dedicar aquesta secció a dos al.lots un poc més joves del que estam habituats. Ells són en Jaume Bauzà "Huesos" i en Miquel Planas "Bo". Tots dos tenen setze anys i ja fan feina. Bé ara no us explicarem res més i deixarem que siguin ells els que ens parlin un poc del que fan i la seva opinió sobre alguns temes de l'actualitat.

1.- Per què vàreu deixar d'estudiar?

Jaume: Quan vaig començar a anar a Inca les faldes i les males companyies em feren tornar gandul, em deixava classes... Així va ser com vaig decidir posar-me a fer feina.

Miquel: A jo no m'ha agradat mai estudiar, m'estim més fer feina.

2.- I no heu pensat mai que us cansaríeu de treballar tan joves si no feis el que realment us agrada?

Jaume: Quan era petit volia ser mestre però ara estic content amb el que faig, m'agrada ser marger.

Miquel: Jo som porquer i sempre m'ha agradat el que faig.

3.- I el temps lliure, a què el dedieu?

Jugam a futbol amb el Llubí, encara que no som molt bons ens agrada molt jugar. També ens agrada sortir amb els amics i fer un parell de canyes, sobretot quan ve l'estiu.

4.- Així i tot, creis que Llubí és un poble avorrit?

Jaume: No, s'avorreix qui vol. Hi ha moltes coses per fer; jo mai m'avorresc.

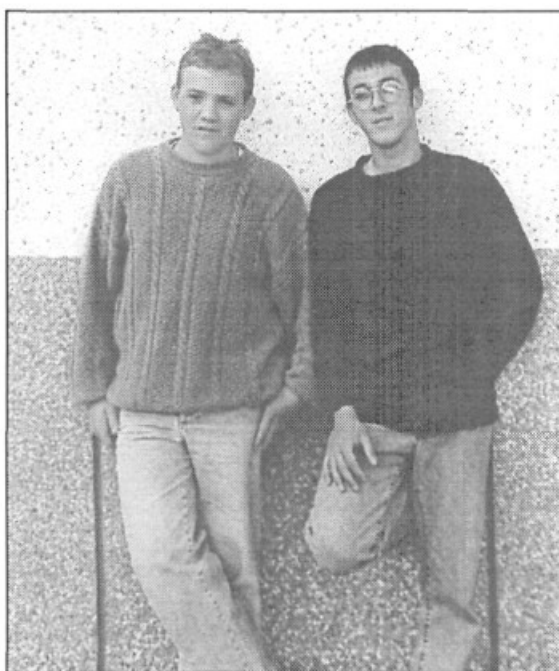
Miquel: Jo m'avorresc els dies feiners que no puc anar a fer feina, no em passen les hores.

5.- Què és el que més vos agrada de Llubí?

Que és un poble petit i tranquil. La gent ens agrada molt, tothom es coneix i es saluda pel carrer.

6.- I el que manco vos agrada?

Tot ens agrada; no ens agraden gaire les xafarderes. A tota hora són pel carrer o darrera la finestra, tan a les dues com a les cinc del matí i es monten històries

per qualsevol doi. Elles pensen que no les veim però sabem que són allà. Darrerament tampoc ens agrada la pols del carrer, pareix que mai han d'asfaltar.

7.- Què significa per vosaltres la festa de l'ermita?

-Ens agrada molt perquè tot el poble es reuneix a s'ermita però el que més ens agrada és la revetlla del dilluns. Aquest vespre és massa, és de les millors festes de Llubí, deixant de banda les de Sant Feliu que són més llargues.

8.- Parlant de festes, què faríeu perquè a Llubí hi hagués més festes?

-Ens agradaria que hi hagués concerts de grups un poc bons perquè vengués gent de per tot; però clar és molt car organitzar-ho.

9.- Quin disc o llibre us agradaria tenir a una illa deserta?

-Ens agrada tota la música excepte les sevillanes i coses d'aquestes. La música de discoteca ens agrada quan hi ha marxa i hem de ballar, no ens quedam aturats a les discoteques si tothom balla. Salvaríem tots els discos de Metallica,

Bob Marley, alguns grups de rock en català...

No ens agrada llegir però ens enduríem qualche còmic.

10.- Pensau que és cert el tòpic sobre la despreocupació i les poques ganes de fer coses dels joves dels nostres dies?

-No, no és cert. Els joves es mouen molt per les coses que els interessin. Els disbarats que feim les feim perquè som joves no perquè no ens preocupem per res.

11.- Què faríeu i no podeu fer?

-Ens agradaria anar de viatge amb tots els amics, sense els pares ni ningú que ens fes els comptes.

12.- Si vos deim...

-Polèmica de l'aigua

-Es veu que hi ha molts doblers per enmig. Tot el que fan ho fan per conveniència no perquè sigui millor o pitjor per nosaltres.

-Clavegueram

-Pols, pols i més pols. Pareix que fan i desfan per acabar més tard i no estar a l'atur.

-Incendis

-Deuen ser intencionats; si cremen moltes hectàrees poden edificar sense escrúpols.

-Conflictes bèlics (Bòsnia, Txetxènia...)

-Són disbarats, no els donen doblers per poder menjar i els donen armes per matar-se.

-Normalització lingüística.

-No estem molt informats sobre aquest tema.

-Festa del llibre.

-No sabíem que es fes Festa del llibre a Llubí.

-Cinema

-No anam mai al cinema, la darrera que vàrem veure va ser una que passaren al Casal de Cultura.

-Televisió

-No ens agrada molt la programació, solem mirar qualche documental del 33 i els partits de futbol.

-I per acabar, lligau molt? (un poc avergonyits)

-Ni lligam ni ens lliguem.

*Es pensen que no les veim
però sabem que són allà*

No m'avorresc mai.

Esperança Llopart Vanrell
M. Antònia Molines Ramis.

Sacerdot afusellat

Era l'any 1937. Feia quasi un any que havia començat la Guerra civil. Matinada del 7 de juny. Tot just havia sortit el sol. Cementiri de Palma. L'escamot de soldats estava davant tres homes que serien afusellats. Un d'ells anava vestit amb una sotana negra. Cridà "Pau i Justícia. Visca Crist Rei!". S'escoltà una descàrrega. I caigueren els tres. El de la sotana negra era un sacerdot de Llubí, Jeroni Poquet. Els soldats que l'afusellaren complien la sentència d'un tribunal militar reunit un mes abans.

Qui era Jeroni Alomar? Quins delictes havia comès per esser jutjat, condemnat i afusellat així? Tenia 43 anys. Era un predicador famós i amable, devot i apassionat que havia portat a nombroses esglésies i pobles de les Illes el fervor de la seva paraula, plena d'un alt contingut social i cristià.

Va ser vicari a Llubí i a Son Carrió, però va morir executat per l'exèrcit de Franco, a causa "d'un delictes consumat de rebel·lió militar".

Un escriptor i investigador ha intentat recuperar els misteris que envolten aquest esdeveniment: Nicolau Pons Llinàs ha publicat el seu llibre **Jeroni Alomar Poquet. El capellà mallorquí afusellat pels feixistes del 1937**. Sabíem que 16 sacerdots bascos havien estat afusellats. Sabíem els centenars d'afusellats a Mallorca, gairebé un milió de morts durant la Guerra... Però no sabíem res de Jeroni Alomar Poquet, el "capellà Jeroni", executat aquí.

Encara queden moltes preguntes; entre la condemna i l'execució passaren molts dies, quasi un mes. Per què no feren res les autoritats eclesiàstiques per evitar l'execució? Per què la més alta autoritat del règim no va concedir l'indult? És un màrtir que pot ser proclamat així per l'església, Jeroni Alomar Poquet? Nicolau Pons haurà de seguir investigant la veritat al complet.

Ramon Aguiló, escriptor.

1 d'abril de 1995

Carta oberta a Miquel Segura i Aguiló, de sa Pobla

Senyor Director: Vos agrairé que puliqueu aquestes quatre lletres.

Hola Miquelet: Com va sa Corema? Que menges moltes d'arengades? Te vull encomanar que passis moltes parts de rosari ara que ve pasco i quan te moriràs aniràs cap dret en el cel.

Vaig llegir el teu article a UH en el qual a un dels paràgrafs on dius: "... esdevenen delit del lector ofegat per la ferum dels Roldans, Belloch, Guerra, Barbero, Ramírez i més oficiants de l'espantosa cerimònia de confusió que aclapara el nostre país. El que més me va estranyar és que no anomenassis al teu "compañero" Francesc Berga i Picó i tots els còmplices de l'escàndol BROKERVERAL INVERBROKER. Per què serà? Serà per les fortes amistats que tens amb ells? Potser serà per allò que diu la dita que "corbs amb corbs no se piquen"? Serà perquè tu ets de la mateixa collada? Només te vull dir que has donat a entendre als lectors de quin punt te calces! És aquesta la teva objectivitat? O és que et convé guardar silenci?

Guillem Crespí Pons, sa Pobla.

MUSEU BAR - CENTRAL

Sa Carretera, 54
Tel. 52 20 23

Llubí

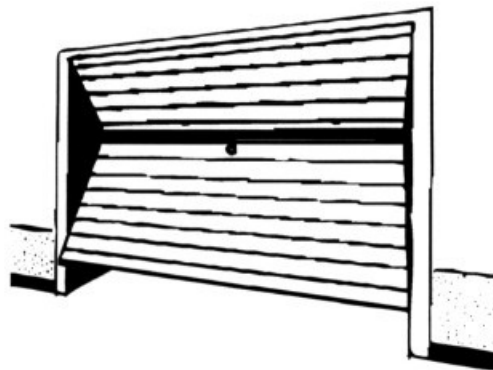
TAXI - LLUBÍ

52 24 61 | (908)
52 21 30 | MOVIL 53 36 80

C/. Sta. Margalida, 16

LLUBÍ

PORTES BASCULANTS TUGORES

Manuales i automatitzades
Fusta nord, teka, PVC, xapa

Telèfon:

Taller: 52 24 14

Fax. 52 21 19

CREU, 114

LLUBÍ

Shitonface: ¡anarquía y cerveza fría!”

Has nascut d'entre mentides,
fruit d'un plàstic foradat,
un "antojo" de sardines
al front ho tens marcat.

Feres feina a oficines,
dins Inca en un jutjat
et tancaren 200 dies
per compixar un "abogat".

Aquestes dues estrofes pertanyen a una de les cinc cançons (que es titula "Desgraciat") que els SHITONFACE han compostat i musicat.

SHITONFACE (en català "merda per sa cara") és el nom d'aquest grup format per dos llubiners: en Tomeu Torrens "de can Sastre" i en Tomeu Perelló "Porret"; amb ells també toquen tres campaneters: en Paco Candel, alies "Tita", en Pere Antoni Canyelles, alies "es Brut" i en Joan Bestard, alies "en Cabreta". Varen decidir posar aquest nom en anglès ja que "en mallorquí sonava malament; teníem pensat altres noms però el que tenim és, tan sols, un nom provisional".

Fa sis mesos que toquen junts, de l'octubre passat, però ja feia estona que rumiaven la possibilitat de muntar un grup.

Actualment en Tomeu Torrens i en Pere Antoni Canyelles cursen 2n de BUP a l'institut Berenguer d'Anoia d'Inca, en Joan Bestard i en Tomeu Perelló cursen, també a Inca, 4t i 3r d'ESO respectivament al Pau Casesnoves. En canvi en Paco Candel, en "Tita", fa de picapedrer.

Anant a Lluç, a l'escolania, en Tomeu "Porret", en Pere Antoni Canyelles i en Paco Candel, van adquirir uns coneixements musicals que els han servit d'ajuda per començar a endinsar-se dins aquest món de la música ("ben arreglats estaríem si no haguéssim anat a Lluç"). Els tres "lluquers", en Tomeu "Porret", en Canyelles ("no el polític") i en Candel tenen 4t de solfeig i 5è fet (de 5è no s'han examinat). En Tomeu també anant a Lluç va aprendre a tocar la flauta travessera i té fins a segon d'aquest instrument; ens comenta que actualment estudia guitarra per poder-se examinar de 1r.

Anant a l'institut en Tomeu Torrens i en Pere Antoni es van conèixer; en "Cabreta" el van conèixer a una acampada i

va resultar que era amic d'en Candel i d'en P.A. Canyelles".

A l'hora de transcriure aquesta xerradeta han realitzat tres concerts; a Costitx per Cap d'any: "vam actuar a "can Font" i vam arruixar tots els vells; no ens deixaren tocar, hi havia un sopar de la 3ª edat i només ens van aplaudir quan tocàvem les dotze campanades amb el plat de la bateria. En canvi al pub "Sis caires", hem disfrutat, estàvem ben preparats físicament. Llavors també tocàrem per la festa dels Quintos del '95".

Continuam parlant sobre les seves primeres passes dins aquest camp de la música: "no cobram, ens fan contents si ens donen beure". Han anat comprant els instruments així com han pogut i ens diuen que els pares els animen un poquet però que els diuen que no facin tant de renou: "la meua mare em diu que em vagi a tocar la guitarra al carrer dels Oms" ens diu rient en Tomeu Torrens. Es defineixen com un grup punk-radical: "la qüestió és protestar de cada dia un poc més, volem que ens senti el govern; el govern no ha fet res bé".

Amb títols com els que encapçalen les seves pròpies cançons se'ns fa un poc difícil imaginar que el senyor Cañelles els escolti. "Desgraciat", dues estrofes que ja hem vist al principi; "Bunyols", que pels interessats la lletra es troba a la màquina de tabac del pub "Sis caires"; "Insubmissió"; "Moixeta" i "Chingo de mecos" són els títols de les cançons interpretades i musicades per ells mateixos.

ELECTRO ALOMAR

Muntatges elèctrics • Assessoria Tècnica

Carretera de Valldemossa, 8 • Tel. 20 09 12 • 07010 CIUTAT

"A alguns ens agrada el "punt" i el "hardcore" i a un altre li agrada el "heavy". Com quasi tothom tenen uns ídols: "a mi", diu en Tomeu Torrens, "m'ha agradat sempre en Bob Marley"; en canvi en "Porret" replica: "a mi "la novia de Superman"".

A més de tocar versions seves també toquen versions de Distorsion, Sex Pistols, MCD, Skorbuto, Brujería, Pixamandúries, 24 Idees, Cicatriz...

Totes les seves cançons són en català: "respectam, però, les altres versions, ja sien en anglès o en castellà".

Assagen un pic per setmana i si els va bé, però aquest dia que assagen ho fan durant cinc hores aproximadament: "assajam a foravila, a can Joan "Vicari"".

Ens comenten que la seva millor propaganda són ells "i també l'UDOL".

No tot són flors i violes, es discuteixen i normalment "hi ha renou; quan no ens surt una cosa en lloc de posar-nos tranquils ens posam nerviosos".

Volem fer una menció especial a la seva "fan": "ella, l'al.lota del bateria, ens ve a veure sempre i fins i tot canta una cançó: "Anarchy" de Sex Pistols".

Tenen previst tocar a la revetla de l'Ermita on s'han preparat molt bé (en sortir aquesta revista ja hi hauran tocat, com també hauran tornat tocar al pub "Sis caires"), més envant tenen previst tocar al pub "Es garbell" i serà aquí "que acabarem la "gira" llubinerà".

Ja en acabar la seva "gira" pel nostre poble tenen ganes de fer-ne una per Alcúdia, per Can Picafort "i allà on ens vulguin". Ens conten una sèrie d'anècdotes, com per exemple el fet d'haver assajat dins un galliner, el fet d'haver romput moltes guitarres i haver escardat altaveus i "un pic, quan assajàvem, la cussa del lloc on assajàvem es va desfermar i vam haver de sortir per la finestra, se veu que no li vam fer molta grà-

Anarquia i cognac!

cia, no ens pot veure".

La seva màxima ambició és poder arribar a gravar un disc i "que qualcú ens escolti i així poder arribar, com tothom, a ser bons i famosos".

Despedim aquesta xerradeta desitjant-los tota la sort d'aquest món i desitjant que els seus projectes es facin realitat: "a la festa de l'Ermita", diuen els dos Tomeus, "us dedicarem a l'UDOL una cançó".

Gràcies per aquesta cortesia de dedicar-nos una cançó "¡anarquia i cerveza fría!" per un futur millor.

Si algú té interès en contractar-los, que es posin en contacte amb la revista UDOL, i els ho farem saber. A partir d'aquest dia una tasca més: ser els "managers" d'un grup de rock amb un futur esplendorós: els SHITONFACE. Ànims!.

Xesc Perelló i Felani.

**Avinguda San Vicenç
Muro
Tel. i Fax: 86 00 65**

**TALLER MECÀNIC
JOAN ALOMAR**

*Reparacions en general. Venda de
Mobylettes, Vespes, Derbi, Puch,
bicicletes i cotxes.*

C/. Mª Perelló, s/n • Tel. 52 22 88 • LLUBÍ

Subcampiones de Mallorca!

Una niarada campiona

El passat dia 8 d'abril, al poliesportiu de Son Verí Nou (Llucmajor) es va celebrar el Campionat Escolar de Gimnàstica Artística Femenina per equips en el nivell inicial. Aquest campionat va ser organitzat pel C.I.M.

L'Associació de pares d'Alumnes del C.P. Duran-Estrany, com ja és habitual en els darrers anys, va participar en totes les categories (iniciació, benjamí, aleví, infantil i cadet).

A més del C.P. de Llubí van prendre part en aquest Campionat de Mallorca els següents col·legis: madre Alberta (Palma), Gimnos (Palma), El Temple (Palma), San José de la Montaña (Palma), E.M. de Inca, E.M. de sa Pobla, Lluís Vives (Palma), Francesc de Borja Moll (s'Arenal), Xelska (Coll d'en Rebassa), Gamo (Palma), Nuestra Señora de la Consolación (Alcúdia), La Immaculada (Palma) i A.P.A.S. (Llucmajor).

En aquesta modalitat gimnàstica, les nines han d'executar els seus exercicis en tres practicables totalment diferents un de l'altre: tapís, banc d'equilibri i cavall de salts; això ens indica que la gimnasta ha de reunir una sèrie de condicions físiques: flexibilitat, potència, equilibri, coordinació, capacitat de salt, agilitat i dinamisme (no sempre coincidents en una mateixa persona).

La rotació pels diferents aparells segueix el mateix ordre en cada campionat: banc-tapís-salt.

En els dos primers la gimnasta ha de realitzar una sèrie d'exercicis obligatoris i per ordre establert anteriorment. Cada exercici té un valor diferent, segons la dificultat del mateix. Per cada falta que la jutgessa observi, durant la realització de l'exercici, anirà restant puntuació del mateix; aquestes poden ser de tres tipus: lleus (0'15 punts), mitjanes (0'30 punts) o greus (0'50 punts). En el cas del salt, cada gimnasta en realitza dos, valorant-se el primer vol, el recolzament de mans damunt el poltre i la recepció.

Abans de realitzar aquest control, en el modern poliesportiu de Llucmajor, va ser necessari passar per un primer control, el 28 de gener al "Príncipes de España". Després d'aquestes actuacions el nostre equip cadet es va classificar 3r de Mallorca i el benjamí 2n, a un únic punt

del 1r.

Aquestes gimnastes, tindrem ocasió de veure-les actuar a Llubí, al Casal de Cultura, en el ja tradicional festival de fi de curs. Enhorabona i no defalligueu!

APA Col·legi Públic Duran-Estrany

Eleccions a la Presidència del CDA Llubí

El CDA Llubí convoca Assemblea General per al dia **9 de juny** a les 21'30 hores en primer convocatòria i a les 22'00 hores en segona convocatòria. Dita assemblea es durà a terme al Casal de cultura.

Així mateix s'obri el termini per a la presentació de candidatures.

Ordre del dia:

1r.- Discussió i aprovació, si procedeix, de la memòria anual, liquidació de l'exercici, balanç i rendició de comptes.

2n.- Estudi de les proposicions que presentin els socis de número, amb antelació mínima de cinc dies a la data de la celebració de l'assemblea.

3r.- Coneixement, discussió i aprovació, si procedeix, de les suggerències i propostes de la Junta Directiva.

4t.- Presentació, de la dimissió de l'actual Junta Directiva, a l'Assemblea General, com a suprema autoritat del CDA Llubí.

5è.- Donar lectura dels candidats presentats.

6è.- Elecció, pels senyors, socis, del President d'entre els candidats, o la constitució d'una Comissió Gestora que assumi les funcions de la Junta Directiva.

7è.- Precs i preguntes.

Junta directiva del CDA Llubí.

LLEGIU

UDL

El futur està amb ells

ELS EQUIPS LLUBINERS

En aquests darrers dos mesos els equips llubiners han obtingut uns resultats millors que en els dos primers mesos de l'any

PENYA BLAUGRANA DE LLUBÍ

Els al·lots de la Penya Blaugrana han millorat el seu joc però segueixen amb els seus resultats d'escàndol.

El primer partit jugat en el mes de març vengueren a Llubí els líders de la lliga que varen ser netament superiors als llubiners i acabaren amb un ampli 0-12.

El següent dissabte els llubiners anaren a jugar a Inca contra el Beat Ramon Llull, igual que en els altres partits perderen, en aquest cas va esser per 8-0, encara que els llubiners feren un bon primer temps però s'esfondraren a la segona.

Dia vint-i-cinc de març varen jugar el pitjor partit jugat a Llubí contra el Montuïri, la pallissa va esser contundent 0-14.

A Inca, una setmana després els llubiners varen rebre una golejada igual que contra el Montuïri però en aquest cas era el Juventut Sallista. Encara que varen fer una primera part desastrosa a la segona part donaren la talla i només els feren dos gols.

La setmana vinent anaren a jugar a Santa Maria amb moltes de baixes i acabaren el partit amb nou jugadors i amb 12 gols en contra.

El partit de l'any el jugaren el 8 de maig contra el Margaritense a Llubí, el partit va acabar amb resultat desfavorable pels llubiners per 0-1, un gol que va esser un regal de la Peya. El nostre equip va fer dos pals i quan varen arribar els tractors de la manifestació pel tancament de l'aigua de sa Marineta jugaren 15 minuts de meravella, però al final no pogueren marcar.

Llàstima de la segona part a Sineu, ja que després d'anar-se'n al descans amb un gol de desgràcia en contra i dominant tot el temps, a la segona part no varen funcionar els canvis i els hi feren 5 gols més.

El darrer partit de la lliga regular el varen jugar a Llubí contra un equip tèdicament dèbil, el Constància. El partit no va esser bo i el resultat 0-7.

La Penya va quedar en darrera posició i ara ha de jugar un Play-Off amb equips dels altres grups que hagin quedat en posicions baixes.

Durant les festes de Pasqua varen jugar dos partits amistosos. El primer partit era contra les nines de la seva edat. El partit va ser molt igualat i va acabar per un resultat favorable als nins per 4-1. El dia després s'enfrontaren contra el Murense infantil, amb els llubiners hi varen jugar un parell d'infantils, el partit també va acabar

per 4-1, encara que aquesta vegada favorable als visitants. Els llubiners varen posar en evidència la seva falta de sort davant el porter, i varen fer dos pals.

JUVENILS

A la fi els juvenils han guanyat un partit cosa que pareixia impossible.

Els juvenils han realitzat uns molt bons resultats aquests darrers dos mesos.

Començaren perdent contra el Bunyola per 5-1 amb gol d'en Biel Bennàssar. La jornada després es a realitzar el miracle i a la fi varen guanyar, el rival, un dels més forts del grup, l'Espanya de Lluçmajor. L'heroi del matí va esser n'Andreu Huguet que va esser l'autor dels tres gols dels juvenils, al final el resultat va quedar 3-1.

I una altra vegada s'enfonsaren i perderen per 5-0 contra el líder Felanitx. En pròxima jornada s'enfrontaren a un equip tèdicament dèbil, s'Horta a qui guanyaren per dos a zero amb gols d'en Jaume Serra i en Biel Bennàssar.

Una setmana després es produí un resultat d'escàndol ja que va acabar amb el resultat de Santa Maria 8-4 Llubí. Els gols varen esser marcats per en Jaume Serra i per en Biel Bennàssar amb dos gols cada un.

El dia 30 d'abril es produí la tercera victòria consecutiva dins Llubí, es va guanyar per 2 a 1 al Xilvar. Els gols foren marcats per Jaume Serra i Miquel Perelló. Enhorabona per aquesta bona ratxa de resultats!.

AFICIONATS

Els aficionats en aquestes darreres setmanes han millorat, com a mínim, els resultats de setmanes anteriors.

Contra el Sant Marçal es va perdre 3 a 1, el gol el marcà Toni Guardiola i en Jaume Perelló fallà un penalt. Els llubiners realitzaren un mal partit.

Una setmana després visità Llubí el Cala d'Or. El partit no acabà ja que es van produir agressions entre els jugadors dels dos equips; en el moment de suspendre el partit el resultat era de 2 a 0 favorable al CDA. Els dos gols els va marcar en Jaume Perelló.

Llavors es visità Binissalem i es va perdre per 2 a 0; l'equip binissalemer marcà el primer gol quan tan sols faltaven sis minuts per acabar el partit.

El 26 de març visità el camp de Ses Comes el Palmanyola que va acabar perdent per la mínima, 1 a 0; el gol el marcà Xesc Perelló de cap, després d'un centre matemàtic de Jaume Perelló.

Amb ressaca de les noces del jugador local Damià Perelló es va visitar Gènova on es realitzà un partit èpic ja que es va empatar a un després de jugar tota la segona part i uns deu minuts de la primera amb nou homes per expulsió de dos jugadors. Els llubiners es deixaren la pell en el camp i fruit d'aquest esforç Biel Darder aconseguí el gol de l'empat. Cal destacar el gran partit del porter Andreu Perelló.

Una setmana després es va produir un resultat d'escàndol: Llubí, 11.- Penya Son Pizà, 0. El resultat ho diu tot. Marcaren Jaume Perelló (2), Miquel Salvà, Xesc Torrens, Xesc Perelló, Biel Darder (2), Biel Cladera (2), Joan Cladera i Andreu Perelló. Una setmana després es va tornar a produir un altre resultat d'escàndol: 11 a 1 contra l'Escoler de Capdepera. Jaume Perelló amb quatre gols, Damià Perelló amb cinc, Biel Vidal i Joan Cladera foren els golejadors d'una altra tanda de gols a ses Comes. En quinze dies s'havien vist 22 gols favorables a l'equip local, cosa que feia molts anys que no es veia.

La setmana després es visità el camp del Beta, tercer classificat, i es va perdre per la mínima, 1 a 0, després d'haver desapropiat tota una sèrie d'oportunitats.

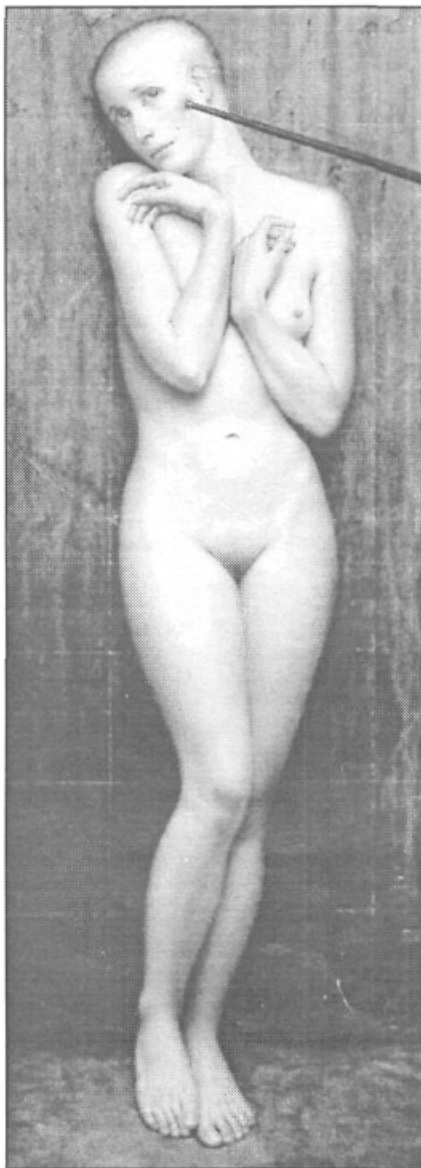
Coramet

Que n'ès, de trist, veure el que veig, havent vist el que he vist!
(William Shakespeare)

-Així, d'aquesta manera, podríem definir la sensació, el primer que em va venir al cap, (i supòs que no l'únic) en veure la plaça del Molí de son Rafal sense aquells formosos pins que els nostres pares i padrins van veure néixer i créixer i que tants de pics nosaltres, els més joves, hi vam jugar. Shakespeare ja no hi és, i per desgràcia els pins tampoc.

-Hem rebut via fax una carta, de les moltes que rebem, on després d'animar-nos a continuar amb la nostra tasca ens suplica, fins i tot ens ofereix diners per a seguir treballant a favor de la nostra cultura i país: "sovint vaig a la biblioteca March i llegeixo puntualment, bimestralment, la vostra revista, la del meu estimat poble de Llubí. No tenc paraules per contar-vos la sensació que em produeix llegir diverses seccions que per la seva qualitat són dignes de tots els elogis. Firmes com la del Pare Joan Llabrés i Ramis i les seves *Facècies* donen a UDOL un caire intel·lectual i prou interessant. Seccions iròniques com els *Embrolls* donen a UDOL un caire humorístic i prou interessant. Per cert, què se n'ha fet d'Aligi d'Àvila? Què s'ha retirat? Us envio aquesta carta per ell i desitjo que d'una vegada per totes torni a donar guerra; pensa, Aligi, amb el capità Enciam: "els petits canvis són poderosos". Aligi: ets interessant!.

-Gràcies per tant d'interès, però quan et trobes tan ocupat, per molt d'interès que hi posis no hi ha manera, per molt interessat que hi estiguis. Amic lector jo també us trobo interessant i gràcies pel vostre interès!.

Font: Interviu

-Per correu, de les moltes que també ens arriben, ens ha arribat aquesta carta "ironia" transcrivim literalment: "s'acosten eleccions i els partits polítics plantegen les seves estratègies. Amics de l'UDOL, encara no ha començat la campanya però ja m'he fet la idea dels "regals" que entraran a les nostres llars en aquesta imminent temporada de portes obertes, més ben dit de "tocar a les portes".

A Llubí, *Els Verds* seguint amb les seves cabòries (ai, aquests ecologistes!) obsequiaran a tots els llubiners amb una branca dels pins serrats de la Plaça del Molí de son Rafal, pareix a ser que el seu lema serà: "No deixis per demà el que puguis fer avui"; el PSOE regalarà als nostres conciutadans una cinta amb la següent cançó:

"¿Donde está Roldán, matarile rile rile?

¿Donde está Roldán matarile rile rile ló?

¿Estará en Laos matarile rile rile, estará en Laos matarile rile ló?

Ya lo han cogido matarile rile rile, ya lo han cogido matarile rile ló!

El PSM donarà a cada llubiner un obsequi imprescindible dins les nostres llars, un obsequi molt lligat a les seves idees, un obsequi que els "identifica": un "diccionari" de la "Real Academia de la Lengua Española" amb dedicatòria inclosa: "a por ellos que son pocos y cobardes!"; el *Partido Popular* continuant amb la seva tasca primordial de defensa de la nostra aigua obsequiarà a cada llubiner amb una botella de la reserva marineta '95 i com que són molt generosos també regalaran a tots els seus compatriotes una capseta on s'hi trobarà un macolí de la seva entranyable

avinguda: Avinguda de sa Canestreta; UM regalarà un funeral en miniatura als seus estimats llubiners amb la següent inscripció: "Son Reus: sabem el que som, però no el que podem esdevenir". Pareix a ser que també es presentarà el PCVPR (Partit de la coca en verdura i porcella rostida) i com es pot suposar obsequiarà a tot el poble amb un magnífic sopar amb els ingredients que donen nom al seu partit. Hi ha comentaris que diuen que és un partit molt lligat al *Partido Popular*; en sortirem de dubtes el proper 28 de maig.

Gràcies i sans i forts!

D.A.T.

Aligi d'Àvila

"Pares cum paribus congregantur"

TINTORERIA - RENTADURIA

TOT BEN NET

Mercat des Tennis	Los Geranios
Juan Crespi, 13	Sta. Catalina de Siena
Local 4	Local 10
Tel. 45 48 98	Tel. 71 38 74

PALMA DE MALLORCA

-No sabem si els ocells són molt afeccionats a descansar damunt les torretes que duen la corrent a l'estació de bombeig de sa Marineta. El que sí sabem és que més de dues vegades les han hagudes de reparar perquè s'ha escapat alguna escopetada per devers els vidres on estan connectats els fils de corrent. Els ocellets també fan força contra el transvasament.

-Sembla que a les reunions dels caçadors es comencen a practicar altres ritus relacionats amb el món de la caça. Volen, volen... ulleres!

-Gabriel C.F., vine!, vine!. Vine i descansa sobre el meu jaç malgrat que mon cor n'estima un altre. Més tard encara guaita el somriure del seu plor (Policarp Pons)

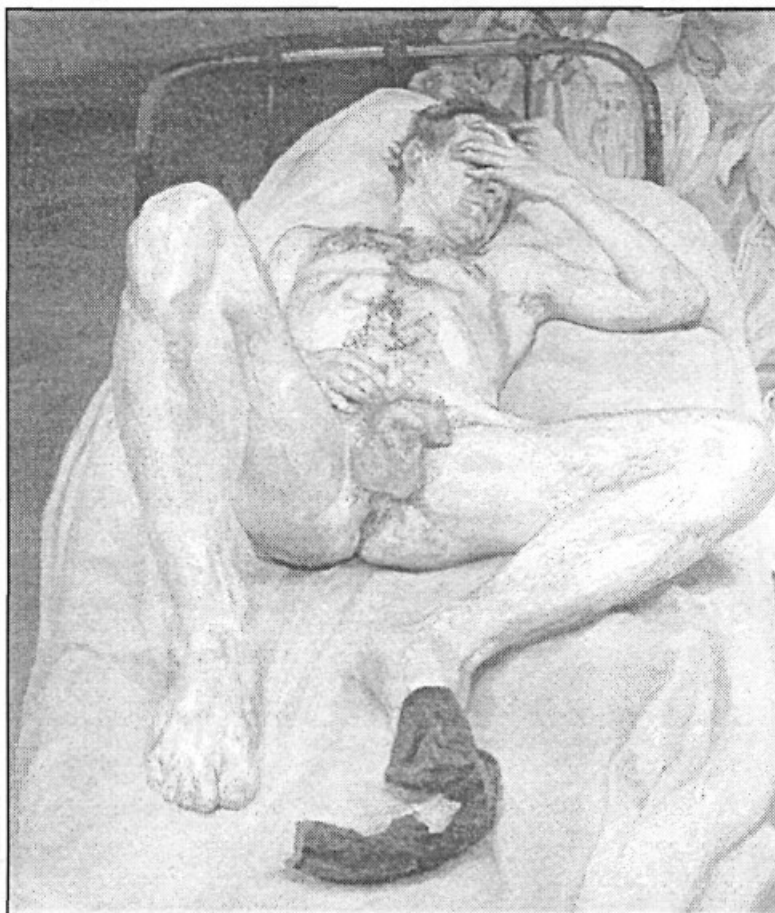
-Els malalts de cobdícia, avarícia, covardia, avidesa, gallardia, ansietat, ambició, etc., es poden trobar cada dimarts dematí a la Plaça de sa Carretera (dimarts sí, dimarts no). No es convida particularment.

-Els cinc motius per estar en contra dels camps de golf:

- Els que juguen no tenen ni pilotes ni pal. El "Cadi" s'encarrega de guardar-los les eines.

- Per golf-ejar només cal tenir mil duros dins la butxaca.

- La g-espa no és transitable amb v-espa. Les dues es poden fer malbé. Què

Font: Magazine

són algunes fileres de vespes dins un camp de golf? una bandera del Betis.

- Tothom està d'acord amb què l'aigua escasseja i dins un golf... glof... gluf... glup!, glup!, glup!.

- José Mari Olazabal, José Mari Cañizares, José Mari AZ d'aNAR a cercar lez pilotez que lez vaquez lez ze comenzen a menjar.

- En cap cas compreu aigua a Palma, està en mal estat perquè l'operació (vaixell) no ha funcionat. No devien saber

que la pintura de tèmpera fuig amb l'aigua.

- Els anys no compten, compten els litres.

- Com més ràbia tenguís al teu enemic mossega't més les ungles. Així quan li donis la mà l'embrutaràs de sang.

- "... for president". Els que t'estimen no podem malmetre el teu nom.

- "La llengua forja la unitat de la nació i constitueix un punt de sedimentació on es conserva com un dipòsit secular el més ric i variable del patrimoni cultural de cada nació."

Full dominical de les diòcessis de Vic, Solsona i Tarragona.

- Espanya=Canadà. Quebec=Països Catalanas.

- L'art d'estimar és com l'art de la pesca, com més pesques més menges. Cada vegada que en Joan volia fer l'amor li untava el ràvec de pesticida, ens

agraden els polvos fulminants.

Mafalda estaria espantada, com ho estic jo, davant aquest món que gira a la dreta, ple de senyores Thatcher, de Menem i Berlusconi.

QUINO.
Uliana Marx.

SUPER BALEAR, S.L.

N.I.F. B-07564610

SUPERMERCATS DISCOUNT

JAUME SUREDA ESTRANY
D.N.I. 41295317-J
AVDA. JAIME III, 37

OFICINA: TEL. 85 20 50 FAX. 85 20 50
Apt. Correus nº 6

07458 CAN PICAFORT
MALLORCA
Balears

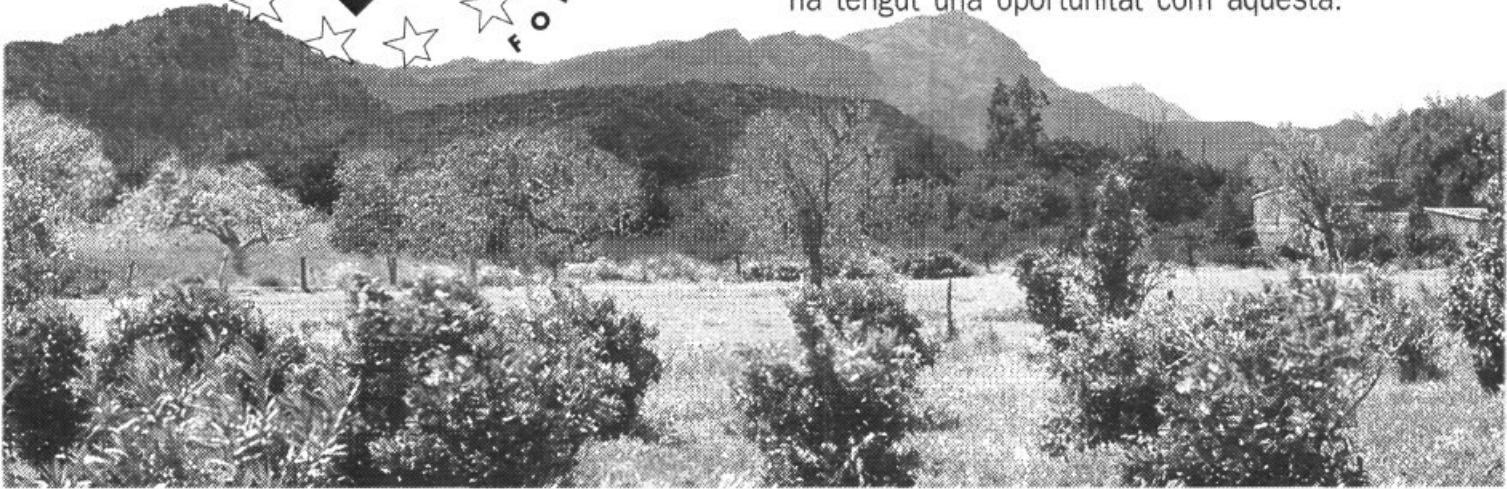
Qüestió d'Empenta

Menorca, les Pitiüses i els municipis de Mallorca inclosos a la zona 5B, podran gaudir prest d'una forta empenta econòmica i social.

Fins el darrer dia d'aquest segle XX, any rera any, s'aniran recolzant i ajudant totes aquelles iniciatives, agrícoles o no, que puguin produir riquesa i llocs de feina a les zones rurals.

Mai com ara, el món rural de les Illes ha tengut una oportunitat com aquesta.

Els objectius són:

- Manteniment i creació de llocs de treball que elevin el nivell de rendes.
- Millora de les condicions de vida, hàbitat i desenvolupament cultural en la zona.
- Protecció i valorització del medi rural i del paisatge.
- Afavorir l'assentament permanent de joves en els nuclis rurals.

Accions:

- Infraestructura rural.
- Dotació d'obres per a la millora del món rural.
- Diversificació agrària.
- Foment de l'associacionisme agrari.
- Règim d'ajudes per a la petita i mitjana empresa.
- Accions a favor de la localització d'inversions productives.
- Lluita contra la desertització i l'erosió.
- Conservació d'Espais Naturals protegits i vida silvestre.
- Protecció i millora de la coberta vegetal.
- Prevenció i lluita contra els incendis forestals.
- Accions mediambientals i de recuperació de l'entorn en nuclis rurals.
- Renovació i desenvolupament dels nuclis rurals.
- Dinamització dels municipis rurals.
- Formació Professional Ocupacional.
- Formació d'ocupats.
- Accions específiques d'orientació i assessorament.

Per a més informació dirigiu-vos a:

**FEOGA-O
FEDER
FSE**

**Consorci per a la
dinamització econòmica
al medi rural - zona 5B -**

C/ Eusebi Estada, 145. 07009 Palma
Tels.: (971) 75 15 02 - 75 37 43 • Fax: (971) 75 53 23

GOVERN BALEAR

L'avinguda de la Fosca. Un espia a Mallorca

Antoni Serra i Bauçà neix a Sóller a l'any 1936.

A principis dels seixanta es va instal·lar a València, on començà de manera regular la tasca de periodista, professió que no ha abandonat des d'aleshores ençà, actualment exerceix com a tal al diari "Última Hora".

Antoni Serra, sobretot és un escriptor en l'ampli sentit que significa aquesta paraula, amb totes les seves denotacions i connotacions, un escriptor de la nostra terra, malgrat ell digui que com a tal aquesta terra és inexistent. Ha escrit més de vint-i-cinc llibres. Ens ha deleïtat amb la novel·la negra, creant el detectiu privat CELSO MOSQUEIRO, un dels darrers romàntics que viu dins un llaüt, que, com a bon hedonista li agrada el menjar, el beure i fer l'amor. La novel·la experimental és també un dels temes.

A Antoni Serra li agrada que el definesquin com a hedonista. Un hedonista que fa de la felicitat el bé suprem, el que viu anel·lant en pau la serena calma que produeix delit al cos i una fina commoció intel·lectual, el que ensenya a una humanitat la possibilitat d'arribar al màxim plaer, la que entranya presumir la llibertat de l'home.

El passat mes de març, Antoni Serra va ésser nomenat per la Generalitat de Catalunya, escriptor del mes, durant aquest mes ha passejat la seva senyorívola barba i la seva saviesa per les aules d'instituts Centres de Cultura, Universitats... parlant del que més li agrada: LA LITERATURA.

El 1961 Antoni Serra va ser cridat per a fer de crític de cinema al diari Última Hora i fou a la seva tornada Mallorca quan coneix Thomas Harris. Thomas Harris en aquells moments es presentava com a pintor, corredor d'antiguitats i ceramista. L'any 1963 estrenant un Citroën nou de trinca, l'artista i la seva dona Gilda, sofreixen un accident a la carretera de Lluçmajor. Thomas Harris mor.

Toni Serra entre el 80 i el 81 a través d'una publicació londinenca descobreix que el pintor mort l'any 1963 en realitat era un espia. Pertanyia a una xarxa de cinc espies que treballaven per la URSS (Xarxa de Cambridge). Els cinc estudiaren Humanitats a Cambridge i estaven interessats pel marxisme.

Després de la troballa Antoni Serra començarà a in-

vestigar a Mallorca cosa que no li anirà bé a causa de les reticències policials. Per la qual cosa es veurà obligat a traslladar-se a Londres on investigà en els arxius d'Scotland Yard i el Foring Office, en els que descobreix que el benavingut Corredor d'Antiguitats fou un espia durant la Guerra Civil. La seva missió consistia en informar el Foring Office. Després de la Guerra Civil passarà a formar part de l'M.I. 5 (Els cinc de Cambridge). La importància del grup fou cabdal perquè el desembarc de Normandia tengués l'èxit esperat.

Acabada la II Guerra Mundial els cinc de Cambridge se n'adonaren que el capitalisme no solucionaria els problemes del món i pensaven que la Unió Soviètica arribaria a estendre el comunisme arreu del món. Mentres, seguien treballant pels britànics i a la vegada fent de talps per a la URSS. Thomas Harris desapareix, primer es transllada a Eivissa per a recaure finalment a Mallorca. Els altres quatre segueixen treballant per a l'espionatge activament.

La missió de Thomas Harris era de pagar els espies que venien a l'Illa. Mallorca era un punt ideal per aquests tipus de treballs, amb la forta dictadura que hi havia ningú podia imaginar que aquí s'hi instal·làs un agent comunista. En Thomas Harris tenia una posició econòmica molt bona i posseïa una xarxa de cases d'antiguitats arreu d'Europa. A aquest fet li permetia fer grans transferències econòmiques d'un país a un altre sense que s'aixecàs cap mena de sospita. El Talp Soviètic tenia fortes relacions amb l'esfera dominant d'aleshores i amb les institucions franquistes. Va fer el possible de relacionar-se amb tots els estaments franquistes per així poder encobrir les seves activitats, fins i tot va regalar alguns quadres al Museu del Prado.

Quan la xarxa de Cambridge cau el seu nom no hi surt implicat. Segueix fent d'espia a Mallorca fins que mor l'any 63.

Després de descobrir tot aquest estramat, l'accident que sofreix l'espia juntament amb la seva dona pareix molt sospitos. Possiblement es tractà d'un arranjament de comptes. Tots aquests fets són els que donen peu a la novel·la d'Antoni Serra.

Jeroni Alomar Poquet

Nicolau Pons i Llinàs és l'autor del llibre **Jeroni Alomar Poquet (El capellà mallorquí afusellat pels feixistes)**. La presentació del llibre havia de tenir lloc a la sala de plens de l'Ajuntament de Llubí però davant la gran afluència de públic s'hagueren de traslladar al Casal de Cultura. En l'acte varen intervenir Gabriel Janer Manila, Miquel Alomar (nebot de Jeroni) i Nicolau Pons.

El capellà Jeroni Alomar i setze capellans d'Euskadi foren els únics que es té constància que s'afusellassin en el bàndol nacional. Després de seixanta anys d'un hermetisme absolut s'ha recobrat de dins l'oblit la figura de Jeroni Alomar, afuse-

llat pels feixistes el 1937 al cementiri de Palma. L'autor va creure que el primer homenatge que se li havia de fer era des de l'església perquè era la primera que tenia un deute pendent amb el capellà ja que en el seu moment li va girar l'esquena.

Jeroni Alomar era un home avançat al seu temps i la seva proximitat a Esquerra Republicana és l'únic que a priori podria explicar el seu afusellament. La seva mort fou una mort inesperada que fins i tot sobtà dins el sinus de l'Església ja que el llubiner mort era un home molt ben considerat. Foren la suma d'una sèrie de petits engranatges que s'anaren movent els que al final es clogueren en aquest desenllaç fatídic.

Aquest no és el lloc oportú per contar la història de Jeroni Alomar, el millor que podeu fer és comprar el llibre. És un llibre que enganxa i que el llegireu més d'una vegada.

Un eixam

D'al.lots a La Porciúncula érem un centenar que fèiem com a estudiar. Teníem els llibres entreuassats i ens costava molt aficar-los dins la mollera. Disfrutàvem, en canvi, de jugar a futbol, a passada, o simplement a córrer pel pinar. Érem prop d'un centenar, repartits en cursos segons l'edat i els coneixements. Això sí, al menjador tots fèiem bona lletra. Moltes de vegades sopàvem de sopes mallorquines, que eren just mel. Qualcun se'n feia un vertader formiguer i si podia refegir no feia gens l'empegueït.

Teníem un company que era un trempallamps. Nomia Miquel Muntaner. Era major que jo, per l'única raó que vaig néixer després d'ell. Un dia jugant va tombar un turmell i se li va inflar el peu. La farmacopea casolana era brou de llençols amb cuques de segó ben calentes. Al cap de dos dies el Tutor li envià un al.lot:

-Dice el P. Ferrer si tienes apetito.

-I què és "apetito"?

-Ah, jo no ho sé.

-Torna-hi i diga-li que si "apetito" és res de fam, me menjaria un bou amb banyes. En conseqüència li pujaren menjar.

Un dia afinàrem un eixam d'abelles penjat a una branca de pi. tiràrem junta un grapat de companys i democràticament i per majoria absoluta decidírem anar a agafar-lo. En Miquel Muntaner, que ja estava bo del peu fou elegit capità de l'expedició ja que era el més agosarat de la comparsa. Cercàrem un caixó vell, uns sacs i unes cordes i ja tenim els Argonautes en marxa, com si anàssim a descobrir ses amèriques. Els pins estaven ben preparats. En Miquel davall la branca del pinotell i damunt el cap aguantaria el caixó, i En Cantarelles de damunt el pi havia de pegar una potada forta i seca perquè l'eixam caigués com un raïm madur.

Però uns comptes fa l'ase i l'altre el traginer com diu la nostra gent. Es presentava una batalla forta i desigual. En el moment seliejat En Cantarelles pega la potada, forta, que esqueixà la branca, i un grapat d'abelles caigueren dins el caixó, però les altres que eren les més ompliren el camp de batalla amb les armes ben afilades. En Miquel fou el més agradit: Duia picades en les parts descobertes com també en les tapades, tant de l'hemisferi nord com en les del sud.

Arribat a cases, hagué de prendre medecina i tornar tastar el brou de llençol. El metge vengué un grapat de vegades fins que estigué bo, prometent i jurant que d'eixams no en volia sentir parlar durant un bon grapat de mesos.

Joan Llabrés Ramis.

FOTOGRAFIA I VIDEO-CLUB

J O V E

C/ Traginers, 55
Telèfon 52 20 50
07430 LLUBÍ

Filets farcits

Per sis persones:

- 12 filets
- 8 patates
- 1 ceba
- 1 llauna d'olives farcides (85 grs.)
- 1 llauna de rovellons (100 grs.)
- 1 llauna de pebrots vermells (100 grs.)
- 1 llauna de gonyina (100 grs.)
- 1 llauna d'anxoves
- Mig quilo de tomàtiques
- 2 alls.

No seria una veritable secció de CUINA MEDITERRÀNIA, si no incloguéssim una recepta de peix, que és un dels aliments més importants de la Mediterrània.

Un dels problemes que trobam amb el peix, és que no sempre podem adquirir-lo fresc. Però l'avantatge és que al mercat n'hi ha una gran varietat de congelat i quasi llest per cuinar, sense pell ni espines com és el cas del filet. Per facilitar la feina farem el farcit amb productes enllaunats.

Al mercat hi ha una gran diversitat de peix que es ven en forma de filets, triareu el que més vos agradi. Podem començar fent la salsa i així mentres cou, prepararem el plat. Tirareu dos alls trossets dins la greixonera o paella amb un poc d'oli i després afegireu la ceba. Quan la tenguieu tova afegirem la tomàtiga i el vi blanc. Quan tot hagi reduït hi posareu el brou de peix. Una vegada cuit passareu la salsa per la batidora.

Fregiu les patates a rodanxes i treieu-les abans que siguin ben cuites, col·locau-les dins una palangana fent un sostres. Col·locau la meitat dels filets sal-pebrats al gust, un devora l'altre damunt les patates i al centre de cada filet una cullerada del farcit, fet de la mescla dels productes de les llaunes prèviament triturat. Cobriu el farcit amb l'altre filet untant les vores amb farina perquè quedi ben clos.

Tendreu el forn calent abans d'enfornar la palangana i als deu minuts cobrireu el peix amb la sala, després de 5 o 10 minuts podrem treure el peix. En cas que els filets siguin molt grossos els teniu una estona més dins el forn, però banyant el peix amb la salsa.

El farcit serà molt millor si els feis amb productes frescos com gambes, musclos, sípia, calamar, xampinyons, etc.

Al.lots en si bemol.

Passades les festes de Pasqua, que esperam hagin estat del vostre agrat i que us ho hageu passat molt bé, ja ens tornam a trobar aquí per informar-vos de tot el que hem fet a l'esplai en aquest darrer mes de març i principis d'abril.

No us estranyeu si ens equivoquem en qualque data, però vam perdre el quadern on apuntam tot el que anam fent; ja sien reunions, acampades, activitats, etc. Ho vam deixar damunt la plaça de l'església i qualcú ens ho va agafar.

Des d'aquí ens agradaria demanar, que si per bona sort qualcú l'ha vist o en sap qualque cosa ho comunicàs a qualque monitor, li ho agrairíem molt.

Per començar ens agradaria contar-vos l'acampada que vam realitzar els dies 11 i 12 del mes de març.

Vam anar a Binicanel·la (Bunyola) un casal de colònies, on hi participaren 37 al.lots i 11 monitors.

Vam partir dia 11 a les 9'30 del matí amb cotxes d'alguns dels pares dels al.lots (gràcies per la vostra col.laboració)

Ens acompanyaren fins a Binicanel·la i quan arribàrem els vam mostrar les instal.lacions:

- cuina
- banys i dutxes
- menjador
- dormitoris
- sales de reunions
- observatori astronòmic
- piscina, etc...

Als al.lots, els va agradar molt, especialment el lloc on havien de dormir. El primer que vam fer va ser deixar les motxilles a les habitacions.

Els pares marxaren i els monitors vam anar amb els al.lots al terrany de secà que hi havia on vam fer el joc de la frontera.

Correguérem, botàrem, caiguérem, fins que la panxa ens començà a fer un renouet i això ens indicà que era l'hora de berenar. Anàrem cap al casal, allà ens donaren berenar i els que volien repetir ho feren. Ens trac-taren molt bé.

Quan acabàrem de berenar vam deixar que els al.lots descansassin mitja horeta i després continuàrem jugant fins a l'hora de dinar, per cert, ens va agradar molt, tant als al.lots com als monitors.

Devers les quatre, amb l'ajuda de tres monitors de Binicanel·la, ens reunírem tots i els hi explicàren qüestions sobre l'astronomia (de la lluna, el sol, les estrelles, etc.) i els feren preguntes (per cert, alguns al.lots ens deixaren bocabadats).

Després vam realitzar uns treballs manuals relacionats amb l'astronomia que tenguéren molt d'èxit.

A les sis i mitja anàrem a berenar i fins a l'hora de sopar continuàrem realitzant tota una sèrie de jocs.

Per dinar i per sopar vam fer grups de sis o set al.lots amb dos monitors i ens repartírem les tasques.

- uns posaven la taula
- els altres la llevaven.

-Al vespre havíem d'anar a l'observatori astronòmic, més ben dit hi vam anar, però feia molt de vent i el temps ens va impedir veure les estrelles i constel.lacions.

Els grans vam veure una pel.lícula, que sembla no els va agradar molt, o així va parèixer n'hi hagué un parell que si no els arriben a deixondir, es dormen.

Els més petits anaren a una casa per realitzar jocs. Una al.lota els contà alguns contes.

Quan acabàrem, alguns al.lots ja tenien son i se'n van anar a jeure; els altres, que ens va costar més que els entràs la son, van anar a jugar fins ben entrada la nit i després, ja cansats, se'n van anar a jeure, però n'hi havia més de dues que feien les adormides perquè es sentien unes xerradetes.

Al matí ens aixecàrem a les 7'30, preparàrem les bosses i ho deixàrem tal com ho havíem trobat. Després ens donaren una bona tassa de llet amb galletes i confitura. Llavors començàrem a jugar fins que ens adonàrem que era l'hora de dinar.

Dinàrem i quan acabàrem vam fer una sèrie d'activitats, fins que els pares van venir a cercar-nos. Allà ens acomiadàrem dels propietaris i tornàrem cap a Llubí.

Ah! se m'oblidava, allà ens va venir a veure un llubiner que està dins el GDEM (Grup d'Esplai de Mallorca) en Paco Roselló (de ca'n Busquet) que ens gravà amb els al.lots per dur-ho a la mostra de la cançó.

Bé, crec que la veritat és que els al.lots es van divertir molt i alguns ja ens van demanar quan hi tornàrem.

LA MOSTRA

Dia 18 i 19 de març un grup d'al.lots i monitors de l'esplai anàrem a la mostra de la cançó infantil al col.legi de LA SALLE (Palma).

Els al.lots de Llubí que hi participaren foren:

- Bàrbara Serra Fornés
- Mª Rosa Serra Fornés
- Rocío Carretero Parra
- Pere Socies
- Margarida Crespí Llompart.
- Magdalena Cladera Guardiola
- Margarida Molines Planes
- Margarida Serra.

A tots ells els volem donar les gràcies i l'enhorabona per haver participat.

HO VÀREU FER D'ALLÒ MÉS BÉ!!!

També, però, voldríem barrejar a alguns pares per la seva no assistència a la mostra.

Aquest dia també ens ho passàrem molt bé i quan acabà la mostra vam anar al FORO DE MALLORCA a berenar.

Dia 8 d'abril a l'esplai vam començar a preparar el festival que realitzàrem a final de juny i en el qual esperam la vostra col.laboració. Quan acabàrem vam fer grups i repartírem els programes de la festa de l'ermi-ta.

CONCURS DE DIBUIX

Ja per acabar us diré els guanyadors del concurs de dibuix que realitzàrem el dia de la festa de l'ermi-ta, en què per cert hi hagué bastanta participació amb 85 dibuixos, són els següents:

De 0 a 5 anys:

- 1.- Jaume Serra.
- 2.- Rafel Pasqual Martorell
- 3.- Francisca Maria Florit Planes.

De 6 a 7 anys:

1. Miquel Angel Jaume Bestard.
2. Jerònia Bauçà
3. Laura Negre Prieto.

De 8 a 10 anys:

1. Catalina Llabrés
2. Mª Rosa Ribes Perelló
3. Mª Antònia Cantallops Borràs

Més d'11 anys:

1. Bàrbara Serra Fornés
2. Marta i Neus Salvà Galma.
3. Margarida Crespí Llompart.

També hi hagué un premi per al participant més jove, que fou:

- Núria Martorell.
- Fins la pròxima.

Xesca Bergas i Torres.
Club d'Esplai "Es Turó"

Vou-veri-vou per no dormir

A Biel Majoral

Fes-te enfora, becadeta,
que no és hora de dormir.

Ara em pega sa soneta,
qui ho hauria de dir.
Fes-te enfora, becadeta,
que no és hora de dormir.

Vou-veri-veta,
vou-veri-vou.
Se'n va la soneta
i no fa renou.
Vou-veri-veta,
soneta fuig
que per l'escaleta
te direm arruix.

No veus que la nostra terra
te demana deixondit,
i que el fons de la nostra entranya
ja comença a pegar crits?

Això que en diuen Espanya
ja està massa podrit,
sa podridura ens escanya,
ja no és hora de dormir.

Dels ulls, la vostra estrelleta,
no la deixen apagar,
mentre Mallorca està estreta
ningú els ulls no ha d'acucar.

Mallorca volen eixorca,
li volen esvaïr els fills,
però, els bons fills de Mallorca,
amb cançons no els fan dormir.

Carnetes deixondides,
així m'agrades a mi.
Ni jo dormiré avui vespre
ni a tu et deixaré dormir.

Vetlarem fins que el nou dia
repiqui en el finestral,
la son peresa congria
i gens no en necessitam.

I ara per què me mires
d'ull de traves
com si m'endevinassis
el pensament?

M'agrada que m'entenguis,
no m'endevinis;
sense posar estoivalles
d'una conversa

les privam, aleshores,
de la paraula
i sense mots
ens eixalen la lluita
d'un contra tots.

Ens priven la batalla
de tots contra un.
Sense brega no hi ha vega
de claror i llum;
no m'endevinis,
val més que un poc m'entenguis
salvant paraules.

Guillem d'Efak
De Tampoc el foc;
Col·lecció Germania, núm. 3
(ERC); Mallorca, 1995.

Ovidi Montllor, poeta i cantant

... I ara a la televisió, veig l'Ovidi Montllor convertit en "personatge". I m'adono que no ha canviat gaire del noi tímid i introvertit que vaig conèixer tot fent teatre. Veig el seu rostre sorrut; el posat encara empenyat, els llavis sensuals i carnosos, el nas de narius amples, les mans grans i porugues, vestit de manera desmanegada però amb pulcritud, assegut amb les espatlles caigudes, a punt per arrecerar-se dins del somni o la imaginació quan els altres ataquen, l'esguard entre irònic i trist, com si demanés perdó per les seves impertinències i provocacions - però que no ho fa mai-, tot conservant la dignitat del silenci...

... aquests dos mons, el rural i l'urbà, l'obrer-camperol i el burgès, el del treball i el de la "cultura", han conformat l'Ovidi actual, personatge entre contradictori i escindit, solitari combatent dins d'un entorn de fama, d'èxit i d'afalac. És per això, que encara tot sovint veiem com el seu puny es clou cap endintre, per mantenir calent l'alè d'aquella terra que el va fer distint entre els seus i que li recorda que també és distint als companys que el volten a la ciutat d'adopció, Barceló...

Montserrat Roig, de la cloenda
del llibre: Ovidi Montllor,
poemes i cançons.

Cul pelut, cul pelat
nas embossat, moc
rialles, bavar
moc gustós
suor, suor freda
empastissada per la cara
té un gust salat
excrecions pels slips
brossat pel membre
tenc les anques humides.

KOL·LECTIU SILVESTRE.

Aprenent a no matar

A veure si aprenem
que mal negoci farem
venent armes contínuament
per anar matant la gent.

A veure si aprenem
que res no hi guanyarem
si venem l'arma sagnant
a qui ens acabarà matant.

Aprenuem d'una vegada
la veritat amagada
darrera tanta violència:
un riquet sense paciència
guanyant un doblor brut
quan un soldat resta mut.

El soldat es va morint
i el ric es va enriquint.
El soldat dins el fang
i el ric dins el banc.

Ha caigut una bomba,
ja podem fer la tomba.
Ara la mare plora
amb la mort devora.

Allà hi ha una guerra
per mor d'un tros de terra.
Se l'estimen tant
que la van destrossant.

Demana la nació
l'autodeterminació.
Però ningú no pot sofrir
aquest nou esdevenir.

El centre vol comandar,
sempre es vol imposar.
això aviat es fa,
quatre bombes amollar.

Després l'ONU s'hi posa
i fa poc més que nosa.
Ningú no hi intervé
si no hi guanya cap doblor.

Allà no hi intervendran
ni anglesos ni americans.
No hi ha pous de petroli,
no hi pot haver expoli,
que això no és Kuwait.
Companys, tots a l'aguait!

Cristòfol Riera i Solé, primavera del 95, mentre empitjora la situació de la població dels diversos llocs amb conflictes bèl·lics, davant la passivitat dels països civilitzats.

A Jeroni Alomar Poquet

L'any mil vuit-cents noranta-quatre
de matrimoni benestant, i net,
a Llubí la vida ençata
Jeroni Alomar Poquet

De petit, als Ligorins
estudià Jeroni, aplicat,
i fou com són, sempre, els nins
mogut, alegre, estimat.

De joventut al Seminari
es formà fins l'any desset,
que el passaren de Vicari
d'Esporles, un capellà fet.

Després, anà a Son Carrió
on va fundar un Sindicat
per poder ajudar al conró
i als poders de solemnitat.

Després a Llubí retornà
per cooperar a la Parròquia,
a batejar, i confessar,
a una gent que era més pròpia.

I com bon predicador
pujà per totes les trones
inculcant a homes i dones,
que Jesús és el Senyor.

I fou també tallerí
cercant aigua a tot arreu,
No és necessari al qui beu
l'aigua, i també pel pi?

I a l'entre tant s'armà guerra
i a ell, un home de pau,
el titllaren de l'esquerra
i vet aquí el gran sarau.

Fou Poquet home polític?
Ell només cercava el bé,
i volia que el qui no té
mai fos mancat, i un raquíic.

Ell era de Jesucrist
i el ficaren en presó,
i un judici, tot foscó,
li endossaren, ell tot trist.

I caigué davant les bales
al matí d'un set de juny,
ell que no era d'alçar puny
ni d'anar mai a les males.

Així són els homes, el món!
Un Poquet fa molta nosa
quan un Poquet és una rosa
i els altres despotisme són!

Nicolau Pons i Llinàs
Llubí, 1 d'abril de 1995.

Olor de suor, de làtex i esperma,
el tacte neix càlid, tendre i humit,
la mà ressegueix, curves i desig,
lliscant sobre pell suau i calenta.

El gust salobre del moment, barreja
d'alcohol i essències, juvenesa i nit,
corr per nostra boca i nostre sentit,
com licor que amara, que agrada i crema.

Els ulls se'ns omplen de llamps i colors,
tant se val, si hi ha formes o tenebres;
ambdós juntam rialles, respiracions,

feim ploure petons i paraules tendres;
i al mig de l'esclat de les sensacions,
nostre delit viu estones eternes.

Es Falcó des Pla

.....
l'ombra planera d'una suau espiga
punxant l'índex
la llàgrima roja enterra es resseca
pingüíns sense el frac
guarden intranquils la preuada foguera
l'amic del pare ablanint el fill
mentres la cendra del cigar cau
la nina s'asseu
i contempla la dansa dels núvols
.....

BIEL gELABERT I pERELLÓ

és tan dura la vida.
costa tant de llaurar-se un futur
només queden cadàvers en el replà de
l'escala
social.

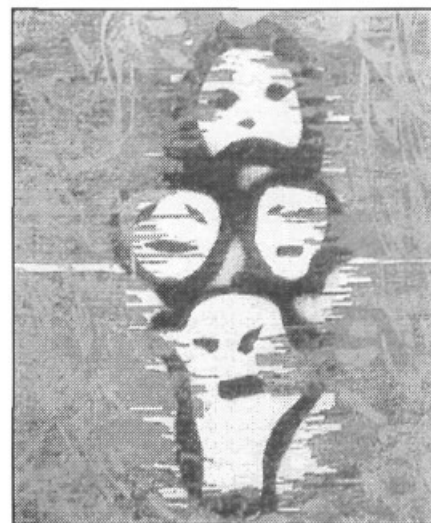
cal afanyar-se per no perdre el
primer tren
el progrés. la competitivitat. europa.

tot això ja ho sé.

ara deixa'm dormir una estona més

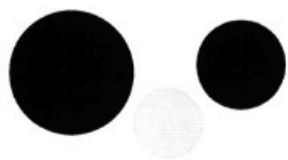
fa tant de fred aquest matí

andreu caballero.

Font: Magazine

C/. Plaça de la Carretera nº1 - Llubí - Tel. 85 70 19

PERELLÓ AUTOESCUELA

Bisbe Llompart, 111 - Entlº.

Telèfon: 50 28 64

07300 INCA (MALLORCA)

CLASSES TEÒRIQUES I PRÀCTIQUES PER L'OBTENCIÓ
DEL CARNET DE:

AUTOBUS ARTICULAT

CAMIÓ

TURISME

MOTOCICLETA

CICLOMOTOR

PISTES PRÀCTIQUES

Ctra. Palma-Alcúdia

Km 25 INCA

Foto Planas

Plaça de la Carretera, 7

Tel. 52 21 76 - Llubí

ASSEGUANCES GENERALS

GABINET DE GESTIÓ EMPRESERIAL

Gesem Perelló & Cia, S.L.

Bisbe Llompart, 40 - INCA (Galeries Moli Vell)

Tel. 50 43 11 - Fax. 50 04 89

San Felio, 66 - LLUBÍ - Tel. 52 22 48

Perruqueria Tomeu «Titina»

Home - Dona

Plaça des Mercat, 11

Tel. 52 00 47

Sineu

Tancat els dilluns i divendres

TALLER CAN RIERA S.L.

Taller mecànic
xapa i pintura

Servei públic de transports amb grua

Carrer de la carretera, 5

Tel. i Fax. 52 22 37

• Productes químics

• Accesoris sanitaris

• Consumibles de paper

Detergents ús industrial

Tel. 88 01 77 • Fax. 85 70 70

FERRERIA BARTOMEU PERELLÓ

Sa Carretera, 40 - Tel.: 52 23 72 - LLUBÍ

Carnisseria Castell

Plaça de l'Església • Tel. 52 20 59 • Llubí